

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม ผู้วิจัยจึงขอนำเสนอเอกสารที่ประกอบด้วยแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมรายละเอียดต่างๆ ตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. แนวความคิดที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ
2. ทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ
3. พฤติกรรมบุคคล
4. การพัฒนาตนเอง
5. แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา
6. บริบทมหาวิทยาลัยนครพนม
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ

จากการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน การศึกษาเข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งใน การดำเนินชีวิตของมนุษย์ โดยเฉพาะการพัฒนาทางด้านการศึกษาที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อย่างไม่หยุด นิ่ง มีการค้นคว้าสืบใหม่ๆ และทำการวิจัยเพื่อสนับสนุนความต้องการของนักศึกษา และผลิต บัณฑิตให้ตรงกับความต้องการของตลาดนั้นๆ ดังนั้น ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการศึกษาเป็นประเด็น สำคัญที่ผู้เรียนพร้อมที่จะตัดสินใจในการเลือกที่จะศึกษาต่อในแต่ละสถานศึกษา ด้วยเหตุนี้เอง จึงทำให้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อนำมา ประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องและเป็นแนวทางประกอบงานวิจัยต่อไป ซึ่งประกอบด้วย

1. ความหมายของแรงจูงใจ

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ดังนี้

กุญชรี คำชาญ (2540 : 215) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงขับซึ่งพุ่งตรงไป เป้าหมายทั้งในลักษณะของการเข้าหาหรือการยกย่อง

ชูศักดิ์ เจนประโคน (2541 : 8) ได้ให้ความหมาย แรงจูงใจ หมายถึง สภาพใจๆ ก็ตามที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอ комา โดยมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานเพื่อให้งาน ดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ และมีสภาพแวดล้อมเป็นตัวกำหนด

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2542 : 150) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง วิธีการซักน้ำபுதிக்ரமங்களைப் பீரிதமாவதுப்ரஸ்க்கவமத்தோகாரங்மனுய்ய் สิงห์ ใจจะเกิดขึ้นได้จากภายในและภายนอกตัวบุคคล จะเห็นได้ว่า แรงจูงใจเป็นการกระตุ้น หรือการสร้างสิ่งเร้า เพื่อช่วยให้เกิดการกระทำต่างๆ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ซึ่งเป็นภาวะกระตุ้น ให้ปฏิบัติได้ทำงานด้วยความขยัน มีความกระตือรือร้นที่จะอุทิศเวลา แรงกาย แรงใจ และ ศติปัญญาในการปฏิบัติงาน โดยมีความสำนึกรักในหน้าที่ ความรับผิดชอบถูกนำไปด้วย เป็นความเต็ม ใจที่จะใช้พลังงานภายใต้ของคนปฏิบัติงานจนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย โดยมุ่งหวังที่จะ ได้รับรางวัลเป็นสิ่งตอบแทน

ธรรมวรรณ พลหาญ (2543 : 8) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า เป็นปัจจัยที่ ส่งผลให้บุคคลมีความต้องการในการปฏิบัติงาน ทุ่มเท ปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมายอย่างสุดความสามารถ

ปริยาพร วงศ์อนุคร โภจน์ (2544 : 138) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง สภาพการที่ถูกกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมไปยังจุดหมายปลายทางความต้องการแรงจูงใจใน การทำงาน จึงเป็นความพยายามของบุคคลในการทำงานให้เสร็จก้าวหน้า แรงจูงใจจะทำให้ บุคคลเลือกพฤติกรรมที่ตอบต่อสิ่งเร้าต่างๆ ที่เหมาะสมที่สุดในแต่ละสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ออกไป พฤติกรรมที่เลือกแสดงนี้เป็นผลจากสภาพในตัวบุคคลและสภาพแวดล้อม

นัดดา ตันสอน (2544 : 194) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความยินดีและ ความเต็มใจของบุคคลที่จะทุ่มเทความพยายาม เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมาย บุคคลที่มี แรงจูงใจจะแสดงออกมาในรูปพฤติกรรมที่มีความกระตือรือร้น มีทิศทางที่เด่นชัดและไม่ย่อท้อ เมื่อเผชิญอุปสรรคหรือปัญหา

พิพสุภา ลีลาศิริคุณ (2545 : 12) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยที่ทำให้บุคคลมี แรงปรารถนาหรือความต้องการที่จะปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

บุครา เตียรဓนบรรจง (2546 : 12) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งจูงใจหรือสิ่งที่กระตุ้นพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล ทำให้ผู้นั้นปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจ เต็มใจพร้อมใจ และเพียงพอใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุป แรงจูงใจเป็นแรงที่ทำให้บุคคลพยายามทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างมีเป้าหมายเพื่อลดความไม่สบายใจ หรือลดความเครียดที่ถูกกระตุ้น โดยบุคคล หรือถูกกระตุ้นโดยสิ่งแวดล้อมแรงจูงใจจะถูกกระตุ้นให้เกิดขึ้น ได้ง่าย เมื่อบุคคลกำลังขาดแคลน หรือสูญเสียบางสิ่งบางอย่างจากการขาดแคลน หรือการสูญเสียดังกล่าวทำให้บุคคลมีความต้องการเกิดขึ้น แรงจูงใจซึ่งมีหน้าที่ทั้งการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม และเป็นการกำหนดทิศทางของพฤติกรรม ด้วย

2. กระบวนการเกิดแรงจูงใจ

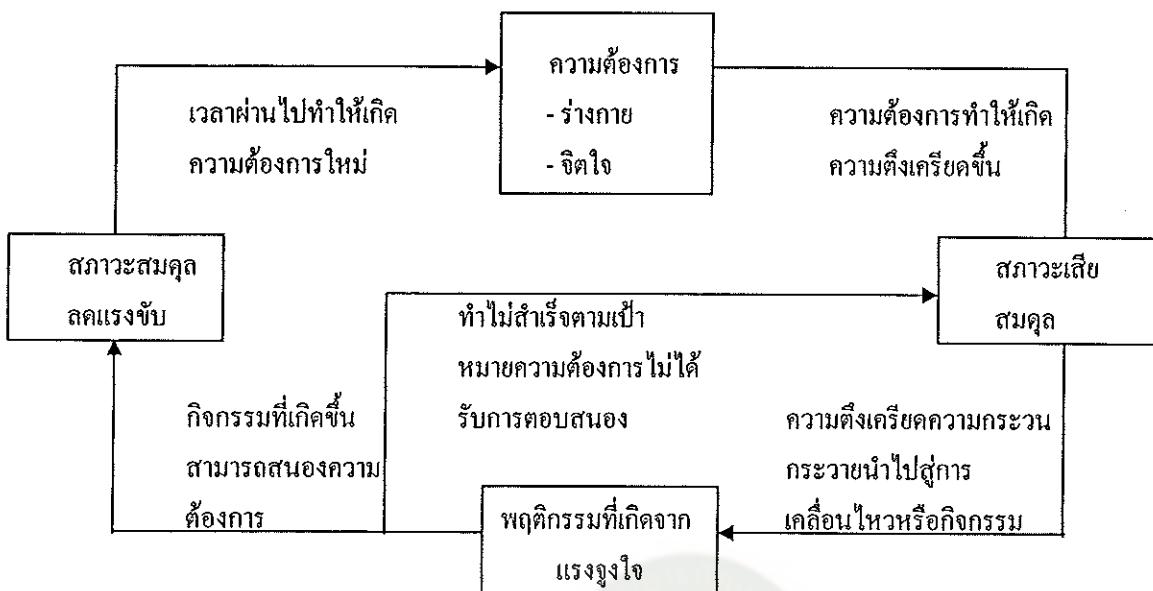
กระบวนการเกิดแรงจูงใจ แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ (จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์, 2532 : 102-103)

2.1 ขั้นความต้องการ (Need stage) จะเริ่มนั้นของกระบวนการเกิดขึ้นเมื่อบุคคล เกิดความไม่สมดุลภายในตัวขึ้น ซึ่งการเดือดสมดุลนี้อาจเกิดจากอาการขาดปัจจัยทางกายภาพ หรือทางจิตใจก็ได้ ปัจจัยทางกายภาพ เช่น การขาดอาหาร การขาดน้ำ ฯลฯ ปัจจัยทางจิตใจ เช่น การขาดความรัก ความสนิท การขาดปัจจัยเหล่านี้จะทำให้เกิดความต้องการขึ้น

2.2 ขั้นแรงขับ (Drive stage) ภาวะการณ์ขาดสมดุลดังกล่าวจะกระตุ้นให้บุคคล เกิดความเครียด ความรู้สึกกระวนกระวายอยู่ไม่สุข ทำให้ร่างกายพร้อมที่จะเกิดการเคลื่อนไหว หรือกระทำการกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง

2.3 ขั้นพฤติกรรม (Behavior) เมื่อเกิดความเครียด หรือเกิดความรู้สึกกระวนกระวายขึ้นความรู้สึกเหล่านี้จะผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมานี้เพื่อลดความเครียด

2.4 ขั้นลดแรงขับ (Drive reduction) ผลจากกระบวนการทำกิจกรรม จะทำให้บุคคล รู้สึกดีขึ้นลดความกระวนกระวายหรือความกระสับกระส่ายลง และผลของการนี้จะเป็น ข้อมูลย้อนกลับให้เข้าใจพิจารณาว่า จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างไรเพื่อจะหยุดการเคลื่อนไหวหรือจะขังคงเคลื่อนไหวต่อ และการเคลื่อนไหวนั้นจะเคลื่อนไหวในลักษณะใด จึงจะสามารถลดความต้องการได้ดังแสดงในแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 ส่วนประกอบของกระบวนการเกิดแรงจูงใจ

ที่มา : จิราภรณ์ ตั้งกิตติภารณ์. 2532 : 102

สรุปกระบวนการเกิดแรงจูงใจ จะเริ่มต้นจากความต้องการขึ้นแรกนั้นกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจให้บุคคลเกิดความกระวนกระวายแต่จะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับระดับความต้องการ ด้วย ความกระวนกระวายนี้จะเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอุบമาจะเป็นพลังให้รับรู้ว่าความต้องการนั้นรุนแรงหรือมากน้อยต่างกัน และขึ้นสุดท้ายลดแรงจูงใจ ภายหลังจากเกิดพฤติกรรมที่ตอบสนับสนุนความต้องการแล้ว เมื่อได้รับการตอบสนับสนุนตามเป้าหมายที่ต้องการ แล้วแรงจูงใจจะลดลงรวมไปถึงทำให้ความต้องการนั้นหมดตามไปด้วย แต่จะเกิดความต้องการใหม่มีสิ่งเร้าใหม่ที่มีความสำคัญมากกว่าสำหรับบุคคลนั้นขึ้นมาทดแทน และจะเป็นเช่นนี้เรื่อยไปตราบเท่าที่บุคคลยังมีความต้องการอยู่

3. แหล่งกำเนิดของแรงจูงใจ

มนูญ ตนะวัฒนา (2539 : 55) ได้แบ่งแหล่งกำเนิดของแรงจูงใจออกเป็น 2 ทาง ดังต่อไปนี้

3.1 แรงจูงใจที่ค่าเกิดจากร่างกายหรือทางชีววิทยาหรือแรงจูงใจขั้นต้น แรงจูงใจนี้เกิดขึ้นเพื่อความต้องการของร่างกาย และกระบวนการป้องกันรักษาอินทรีให้เป็นปกติซึ่งมีตั้งแต่กำเนิด

3.2 แรงงูใจที่มานาคสังคม คนที่จะมีแรงงูใจนี้ได้มีเมื่อเข้าสู่สังคมตาม
วัฒนธรรมความเป็นอยู่ได้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งสร้างค่านิยม
ปั้นสถานหรือสถาบันทางสังคม

4. อำนาจหรืออิทธิพลของแรงงูใจ

ทรงพล ภูริพัฒน์ (2538 : 100) ได้กล่าวถึงอำนาจหรืออิทธิพลของแรงงูใจ ดังนี้

4.1 ทำให้สภาพร่างกายเปลี่ยนแปลงไป

4.2 ทำให้สภาพอารมณ์เปลี่ยน

4.3 ก่อให้เกิดความเดชชิน

4.4 ช่วยสร้างความรู้สึก ความเชื่อ ทัศนคติ คุณค่า

4.5 ทำให้เกิดความมุ่งหวัง อยากได้ถึงต่างๆ และจัดการปรับปรุงสิ่งแวดล้อม

เสียใหม่

5. ข้อสังเกตเกี่ยวกับแรงงูใจ

กฤษณา ศักดิศรี (2530 : 151) ได้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับแรงงูใจ ดังนี้

5.1 แรงงูใจอย่างเดียวกันอาจทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

5.2 แรงงูใจของแต่ละบุคคล แต่ละสังคมย่อมแตกต่างกัน แม้สังคมเดียวกัน

แรงงูใจของแต่ละบุคคลยังแตกต่างกัน แล้วแต่ประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละคน

5.3 แรงงูใจต่างกันอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมอย่างเดียวกันได้

5.4 พฤติกรรมที่แสดงออกมาแต่ละครั้ง อาจมีสาเหตุมาจากแรงงูใจหลายๆ

อย่างก็ได้

6. ประเภทของแรงงูใจ

พรพิมล จันทร์พลับ (2539 : 160 – 165) ได้จำแนกแรงงูใจออกเป็น 4 ประเภท
ดังนี้

6.1 แรงงูใจตามลักษณะที่แท้จริง

แบ่งเป็นลักษณะย่อยได้ 3 ประการ คือ

6.1.1 แรงงูใจทางร่างกาย หรือเพื่อความอยู่รอดแรงขับทางสรีระมีหลายอย่าง

1) ความทิว

2) ความกระหาย

3) แรงขับทางเพศ

4) ความต้องการอาหาร

5) ความต้องการ การพักผ่อน นอนหลับ

6.1.2 แรงจูงใจทางสังคม เป็นความต้องการทางค่านิยมเช่น

1) การคาดหวัง

2) ความสำเร็จ

3) ความสุข สมปรารถนา

4) การยกย่อง สรรเสริญ

5) การมีชื่อเสียงเกียรติยศ

6.1.3 แรงจูงใจเกี่ยวกับคุณค่าของตนต้องการนับถือตนเอง แรงจูงใจส่วนบุคคลเมื่ออยู่ห่างไกลอย่าง เช่น

1) การติดยาเสพติด (ความต้องการการเที่ยม) เกิดเฉพาะผู้ติดยาเสพติด

2) ระดับความมุ่งหวังเป็นจุดหมายที่ตั้งก่อนทำสิ่งใด

3) แรงจูงใจเกี่ยวกับความก้าวหน้า ทำให้บุคคลป้องกันตัว ทำร้ายผู้อื่น

4) แรงจูงใจให้สำนึก เรายาيانลึมสิ่งที่ไม่พอใจ แล้วลูกเก็บกดไว้แต่

ยังค้างอยู่ในความทรงจำ

6.2 แรงจูงใจตามลักษณะกิจกรรมที่นำไปสู่ป้าหมาย

หรือความมุ่งหมายทางการกระทำ มี 3 ประการ คือ

6.2.1 แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ (Achievement motive) คือ ความปรารถนาที่จะได้รับความสำเร็จในงาน เป็นแรงจูงใจภายในมีความต้องการที่จะเป็นผู้นำในการทำงานอย่างอิสรภาพเพียรพยายามที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ขั้นสูงเด่นที่ตั้งใจ พฤติกรรมของผู้ที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์สูง ก็คือ ชอบทำสิ่งยาก слับซับซ้อน ติดต่อกันเป็นเวลานานๆ โดยไม่เบื่อ มีความทะเยอทะยาน (Ambition) ชอบการแข่งขัน (Competitive) และมีความพยายามที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

6.2.2 แรงจูงใจให้สัมพันธ์ (Affiliation motive) หมายถึง ความปรารถนา

ประเภทหนึ่งของบุคคลที่จะนำตัวเข้าร่วมในสังคม ต้องการให้ผู้อื่นเคารพรักนับถือ ทะนุถนอม ยอมรับสูงๆ ใจเมื่ออยู่ในกลุ่ม มีความรู้สึกไม่ดีต่อกวน โคคเดี่ยว พลัดพราก การทะเลาะวิวาทจะรู้สึกเสียใจเมื่อเสียมิตรภาพ ดังนั้นพฤติกรรมของคนที่มีแรงจูงใจให้สัมพันธ์จึงต้องอยู่บนพื้นฐานของมิตรภาพ

ผู้ที่มีแรงจูงใจให้สัมพันธ์สูง จะชอบกลุกกลืออยู่กับงานที่เป็นทีมหรือเป็นหน่วยความเข้าใจและเห็นใจเพื่อนร่วมงาน ไม่ทอดทิ้ง เอาตัวรอดเมื่อเผชิญอุปสรรค กรอบสนลือค (Grosbock) ให้ทัศนะว่า

- 1) คนมีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์สูง และมีแรงจูงใจให้สัมพันธ์สูง จะมีหริโอดตัวปะ มีสติรอบคอบ มีความรับผิดชอบ รู้จักใช้สติปัญญา ชอบทำงานเป็นทีม และไม่เป็นคนมีอารมณ์ตึงเครียด
- 2) คนมีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์สูง แต่มีแรงจูงใจให้สัมพันธ์ต่ำ มากไม่ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีบุคลิกภาพในทางสังคมดี มีจิตใจมั่นคง หมายความว่าเป็นหัวหน้างาน แต่เพื่อนวัยเดียวกันจะมีความรู้สึกว่าคนประเภทนี้จะมีความเข้าใจผู้อื่นน้อย
- 3) คนที่มีแรงใจให้สัมฤทธิ์ต่ำ แต่มีแรงจูงใจให้สัมพันธ์สูง จะเป็นคนที่มีความสัมพันธ์กับคนในกลุ่มเป็นอย่างดี สามารถปรับตัวได้ดีรู้จักตัวเอง ชอบเลียนแบบผู้อื่นของพึ่งผู้อื่น
- 4) คนที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ต่ำ และมีแรงจูงใจให้สัมพันธ์ต่ำ จะเป็นคนขี้ร้องสังสัย ขาดความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์กับกลุ่มน้อย ชอบพึ่งผู้อื่น ไม่ชอบใช้ปัญญาในการแก้ไขปัญหา ปรับตัวไม่ค่อยได้

6.2.3 แรงจูงใจให้อำนาจ (Power motive) เป็นความต้องการจะมีอำนาจเหนือผู้อื่น มุ่งเน้นความพอใจถ้าตนเองสามารถที่จะมีอิทธิพลเหนือสิ่งแวดล้อมพยาบยามควบคุมสิ่งที่จะมีอำนาจเหนือนอก ต้องการมีอิทธิพลเหนือการตัดสินใจของคนอื่นทั้งโดยตรงและโดยอ้อม บางครั้งอาจจะยิ่มแย้มเงื่นไสแต่เป็นการแสดงพฤติกรรมให้อีกฝ่ายหนึ่งอยู่ได้อ่านใจของคนเองเปลี่ยนเจตคติสู่ความคิดของตนเอง

7. แบ่งประเภทของแรงจูงใจ ตามลักษณะการเกิด

แรงจูงใจของบุคคลมีมากน้อยหลายอย่าง เราถูกจูงใจให้มีการกระทำหรือพฤติกรรมหลายรูปแบบ เพื่อสนองความต้องการทางกายแต่ยังมีความต้องการมากกว่านั้น เช่น ต้องการความสำเร็จ ต้องการเงิน คำชมเชย อำนาจ บุคคลยังต้องการมีอารมณ์ผูกพันและอยู่รวมกลุ่มกับผู้อื่น แรงจูงใจจึงเกิดขึ้นได้จากแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก

7.1 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic motive) หมายถึง การที่บุคคลมองเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่ทำ จึงทำด้วยความเต็มใจ ทราบก่อนว่าการบรรลุผลสำเร็จในกิจกรรมนั้นเป็นรางวัลอยู่ในตัวแล้ว ส่วนการจูงใจภายใน หมายถึง สภาพของบุคคลที่มีความต้องการและอยาก

แสดงออกพฤติกรรมบางสิ่งบางอย่างด้วยเหตุผล และความชอบของตนเอง (ทำเพื่อประโยชน์)

แรงจูงใจที่มีและเกิดขึ้นภายใต้ในตัวบุคคลเกิดจาก

7.1.1 ความสนใจ กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจขึ้น

7.1.2 ความต้องการ กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจและกระทำพฤติกรรมอกรณา

7.1.3 เทคติ เป็นความรู้สึก ความคิดเห็น ที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

7.2 แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motive) เป็นการกระทำที่เกิดจากการหวังผลจากกิจกรรมนั้น ไม่ได้ทำด้วยอุดมคติ มีความผูกพันทางจิตใจ กับกิจกรรมนั้นน้อยมาก ขาดมุ่งหมายของการกระทำการทำอยู่นักหนาอีกต่อไปจากตัวกิจกรรม สิ่งภายนอกที่เป็นแรงจูงใจ คือ

7.2.1 เป้าหมาย (Goals) ของการเรียน หรือกิจกรรมใดๆ เป็นสิ่งกระตุ้นให้คนเกิดแรงจูงใจกระทำพฤติกรรมอย่างถูกต้องเหมาะสม

7.2.2 ความรู้สึกว่ากับความก้าวหน้า เมื่อบุคคลทราบ ย้อมทำให้เกิดแรงจูงใจ และมีกำลังใจในการทำดีและประพฤติดียิ่งๆ ขึ้นไป

7.2.3 เครื่องกระตุ้น เช่น การให้รางวัล การซัมเมชย์ การลงโทษ การติดเตียน การแข่งขันทดสอบ

8. ประเภทของการจูงใจตามลักษณะการใช้

ประเภทของการจูงใจตามลักษณะการใช้ แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

8.1 การจูงใจแบบอิงเกณฑ์ (Criterion – bases motivation) การจูงใจที่ตั้งไว้เป็นกฎหรือเกณฑ์ หากไกรสามารถทำงานไปถึงขึ้น หรือระดับตามเกณฑ์นั้นบุคคลนั้นก็จะได้รับรางวัล เช่น ทำงานครบ 10 ปี จะได้โบนัสก้อนใหญ่

8.2 การจูงใจแบบไม่อิงเกณฑ์ (Non - criterion – bases motivation) หมายถึง การจูงใจโดยไม่มีกฎเกณฑ์ตั้งเอาไว้แต่ใช้เทคนิคทางจิตวิทยาในการจูงใจมากกว่าและละเอียดอ่อนกว่า

จากแรงจูงใจข้างต้นแสดงให้เห็นว่ามีแรงจูงใจไฟสัมฤทธิ์สูง แรงจูงใจไฟสัมพันธ์ และแรงจูงใจไฟอำนวย มีความแตกต่างกันดังนี้ ได้ชัดเจนดังนี้ แรงจูงใจไฟสัมฤทธิ์สูง ชอบทำสิ่งยากๆ ชอบการแข่งขันต้องการชัยชนะ มีความทะเยอทะยาน ต้องการปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้นเสมอ มีจุดประสงค์ในการทำกิจกรรมที่เด่นชัดและแน่นอน พฤติกรรมที่แสดงออก จะมีเอกลักษณ์ของตัวเอง เป็นผู้ทำงานมีแผน เป็นที่ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง และมีความพยายามนานา般กับพยาบาลอาชันะความลื้มเหลวต่างๆ คนที่มีแรงจูงใจไฟสัมพันธ์สูง จะมีพฤติกรรมการทำงานที่เป็นกู่คู่ เป็นที่เข้าใจและเห็นใจกัน ในหมู่เพื่อน

ร่วมงาน ไม่ทอดทิ้งเพื่อน เพื่อเอาตัวรอด มีความสัมพันธ์กับคนอื่นเสมอ อย่างคงเด่นคงวา พฤติกรรมทุกอย่างจะต้องยืนพื้นฐานแห่งมิตรภาพ และไม่ตรีส่วน แรงจูงใจฝึกงาน เป็นความต้องการสำนึกระหว่างหนึ่งก่อนอื่นเพื่อเปลี่ยนทัศนคติก่อนอื่นให้สู่ความคิดของตนเอง

ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ทฤษฎีความต้องการ (Need Theories) ทฤษฎีสองปัจจัย (Herzberg ‘s two factor theory) เฟรดเดอริก เฮอร์เซอร์เบิร์ก (Frederick Herzberg) เป็นเข้าของทฤษฎี ทฤษฎีนี้อาจเรียกว่า ทฤษฎีการจูงใจและรักษา (Motivation Maintenance Theory) หรือทฤษฎีการจูงใจ สุขอนามัย (Motivation – Hygiene Theory)

1. ปัจจัยการจูงใจ

แบ่งปัจจัยการจูงใจออกเป็น 2 องค์ประกอบ ดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2542 : 112 – 113)

1.1 ปัจจัยกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ (Motivation Factor) หมายถึง ปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ผลผลิตเพิ่มขึ้น ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน ปัจจัยที่หลักคันให้เกิดแรงจูงใจ ได้แก่ ความสำเร็จในการทำงาน การได้รับการชันเชียกย่อง การยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในขั้นสูงขึ้นไป โดยสถานการณ์ก้าวหน้า การเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง การมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก เป็นต้น ปัจจัยดังกล่าวทำให้บุคคลมีความรู้สึกนึกคิดในด้านดี ซึ่งจะเป็นความต้องการในขั้นที่ 4 และขั้นที่ 5 ของทฤษฎีความต้องการของ Maslow คือความต้องการการยกย่องนับถือ และต้องการในขั้นที่ 4

1.2 ปัจจัยสุขอนามัย (Hygiene Factor) หมายถึง ปัจจัยที่ป้องกัน ไม่ให้บุคคลเกิดความรู้สึกไม่พอใจในงานที่ทำไม่ใช่ปัจจัยที่จูงใจโดยตรงในการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ได้แก่ นโยบายและการบริหารงานขององค์การ การบังคับบัญชา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในองค์การ อัตราค่าจ้าง ความมั่นคง สภาพการทำงาน สถานภาพในการทำงาน ปัจจัยสุขอนามัย มีความสัมพันธ์กับความต้องการทางกาย ความต้องการความปลอดภัย และความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ตามทฤษฎีความต้องการของ Maslow

ปัจจัยกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจเป็นสิ่งกระตุ้นให้บุคคลมีความกระตือรือร้นและพยายามทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นเมื่อต้องการจูงใจการทำงานของบุคคลผู้บริหาร

จึงควรมอบหมายงานที่ท้าทายให้บุคคลมีความรับผิดชอบสูงขึ้น ตลอดจนสนับสนุนให้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น จะทำให้พนักงานทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ทฤษฎีการจูงใจ

ทฤษฎีการจูงใจของเออร์ชเบิร์ก ได้รับการศึกษาให้กับวิชาชีววิทยาประกอบไปอีก จนกระหึ่งมีความเชื่อว่า ความต้องการทางด้านการจูงใจจะประกอบด้วยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ งานโดยตรงกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้านการบำรุงรักษา ซึ่งมีความสำคัญพอสรุปได้ ดังนี้

2.1 งานที่มีความท้าทายก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับความสำเร็จของงาน กิจ ความรับผิดชอบ มีความรู้สึกก้าวหน้า ได้รับการยกย่อง และเกิดความเพลิดเพลินในงานเหล่านี้ ถือเป็นสิ่งจูงใจพนักงานให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 กฎในการทำงาน แสงสว่าง เวลาหยุดพัก สิทธิ์ของความมีอายุ壽 ค่าจ้าง ผลประโยชน์พิเศษและอื่นๆ หากเป็นไปอย่างไม่เหมาะสมอาจเป็นสิ่งที่ทำให้พนักงานเกิดความ ไม่พอใจในการทำงานได้

2.3 พนักงานจะเกิดความไม่พอใจเมื่อโอกาสที่เขามี ได้รับความรู้สึกเกี่ยวกับ ความสำเร็จของงานถูกขัดออกไปทำให้มีความรู้สึกที่ไม่ดีเกิดขึ้นและหาข้อผิดพลาดจาก สภาพแวดล้อม

2.4 เมื่อปัจจัยด้านการจูงใจ เช่น ความก้าวหน้า ความสำเร็จ ความรับผิดชอบ และการยกย่อง ไม่ได้รับการตอบสนอง ผู้ปฏิบัติงานจะแสดงอาการตอบสนองความพอใจจาก ปัจจัยด้านการบำรุงรักษา

2.5 ความต้องการด้านการบำรุงรักษาจะลดลงหากความต้องการด้านการจูงใจ ได้รับการตอบสนองความพอใจแล้ว

แนวคิดของเออร์ชเบิร์กได้นำมาใช้ทั้งในการธุรกิจอุตสาหกรรมและการ รัฐบาลอย่างกว้างขวาง และใช้เป็นมาตรฐานของการจัดทำโครงการงานบุคคล โครงการฝึกอบรม การพัฒนาการบริหารงานและในการสร้างหัวบุคคลภายนอกจากนี้ขึ้นนำมาใช้ในการสำรวจ ช่วย การควบคุมคุณภาพ การบริหารค่าจ้างเงินเดือนและการขยายงานอีกด้วย การนำเสนอ แนวคิดนี้ไปใช้กับการบริหารงานได้ถูกต้องจะก่อให้กิจการงานบรรลุความสำเร็จเป็นส่วนใหญ่

3. การจูงใจในการทำงาน

การนำทฤษฎีของเออร์ชเบิร์ก มาใช้เพื่อให้เกิดการจูงใจในการทำงานอยู่ใน ระดับสูง จะต้องดำเนินการ ดังนี้

3.1 ให้พนักงานแต่ละคนมีความพอใจขณะทำงาน โดยพนักงานจะได้รับปัจจัยความต้องการพื้นฐานอย่างพอเพียง โดยพิจารณาจ่ายค่าจ้างในอัตราที่เหมาะสม

3.2 จะต้องป้องกันไม่ให้พนักงานเกิดความรู้สึกไม่พอใจในการทำงานมีการขัดระบบการสื่อสารให้คิดต่อ กันได้ทั้ง 2 ทางคือ จากผู้บริหารถึงพนักงาน และจากพนักงานกลับมาถึงผู้บริหาร

3.3 จัดให้พนักงานมีขวัญและกำลังใจสูงในการทำงาน ด้วยการจ่ายค่าจ้างในอัตราที่สูง มีหลักประกันในอาชีพ มีสภาพการทำงานที่ดี

3.4 จัดให้พนักงานมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในอาชีพ ซึ่งจะต้องมีทั้ง โอกาส ตำแหน่งหน้าที่ และมีจำนวนเพียงพอสำหรับความก้าวหน้าของพนักงานที่มีผลงานดี ความประพฤติดี เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บริหารที่จะต้องมีการวางแผน จัดกรอบ อัตราがらังของบริษัทไว้เป็นแผนระยะสั้น 1-3 ปี และแผนระยะยาว 5 ปี

การสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ปฏิบัติงานจึงมีสองขั้นตอน คือ ตอนแรกหัวหน้างานหรือผู้บริหารต้องตรวจสอบให้มั่นใจว่าปัจจัยอนามัยไม่ขาดแคลนหรืออบพร่อง เช่น ระดับเงินเดือน ค่าจ้างเหมาะสม งานมีความมั่นคง สภาพแวดล้อมปลอดภัยและอื่นๆ จนแน่ใจว่าความรู้สึกไม่พอใจจะไม่เกิดขึ้นในหมู่ผู้ปฏิบัติงานในตอนที่สองคือการให้โอกาสที่จะได้รับปัจจัยจูงใจ เช่น การได้รับการยกย่องในความสำเร็จและผลการปฏิบัติงานมองความรับผิดชอบตามสัดส่วน ให้โอกาสใช้ความสามารถในงานสำคัญซึ่งอาจต้องมีการออกแบบการทำงานให้เหมาะสมด้วยการตอบสนองด้วยปัจจัยอนามัยก่อนจะทำให้เกิดความรู้สึกเป็นกลาง ไม่มีความพอใจ แล้วจึงใช้ปัจจัยจูงใจเพื่อสร้างความพอใจซึ่งจะส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานทุ่มเทในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เซอร์ชเบริร์ก ได้ทดสอบความต้องการห้าขั้นของมาสโลว์เหลือเพียงสองระดับ คือ ปัจจัยอนามัยเทียบ ได้กับการสนองตอบต่อความต้องการระดับต่ำ ได้แก่ ความต้องการทางกาย ความต้องการความปลอดภัย และความต้องการทางสังคม ส่วนปัจจัยจูงใจเทียบได้กับการสนองตอบต่อความต้องการระดับสูง ได้แก่ เกียรติยศชื่อเสียง และความสมบูรณ์ในชีวิต (วินัย เพชรช่วย. 2545 : เว็บไซต์)

จากทฤษฎีแรงจูงใจข้างต้น สรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นส่วนหนึ่งในการกระตุ้นให้เกิดความต้องการแล้วจึงแสดงออกในด้านพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น การเกิดแรงจูงใจไม่เพียงแต่เกิดเฉพาะบุคคลแต่สามารถเกิดทางสังคมได้เช่นกัน เช่น การคาดหวัง ความสำเร็จ การยกย่อง และการมีชื่อเสียงเกียรติยศ จนกระทั้งแรงจูงใจเกี่ยวกับความต้องการ

นับถือตนเอง ซึ่งมีการตอบสนองในรูปแบบต่างๆ ขึ้นอยู่กับตัวบุคคลนั้นๆ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดในความต้องการที่จะศึกษาวิจัยเรื่องแรงจูงใจเกี่ยวกับตัวบุคคลประกอบกับความรู้ความสามารถที่จะนำมาพัฒนาศักยภาพของตนเอง และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยให้เกิดขึ้น จึงได้กำหนดหัวข้อเรื่องในการวิจัยคือ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยนครพนม

พฤติกรรมบุคคล

1. ความหมายของพฤติกรรม

พรนพ พุกกะพันธ์ (2544 : 72) กล่าวว่าพฤติกรรม หมายถึง กริยาอาการที่แสดงออกหรือปฏิริยาที่เกิดขึ้นเมื่อเผชิญกับสิ่งภายนอก พฤติกรรมที่แสดงออกนั้นอาจจะเกิดจากอุปนิสัยหรือจากความเคยชินที่ได้รับจากประสบการณ์และหรือจากการศึกษาอบรมต่างๆ การแสดงออกนี้เป็นได้ทั้งในทางด้านพฤติกรรมจะเกิดขึ้นได้จะต้องมีแรงจูงใจเสมอ และต้องมีเป้าหมาย

ลักษณา สวีรัตน์ (2544 : 16-17) ให้ความหมายของพฤติกรรมไว้ว่า พฤติกรรมหมายถึง การแสดงออกของอินทรีย์ที่แสดงออกซึ่งความรู้สึก ความคิด และจินตนาการ ซึ่งเจ้าของพฤติกรรมเท่านั้นที่รู้ได้ และในส่วนบุคคลอื่นก็สามารถรู้ได้ที่เรียกว่าพฤติกรรมภายนอกและพฤติกรรมภายใน

ไพบูลย์ เจริญพันธุวงศ์ (2540 : 10-11) กล่าวว่าพฤติกรรม คือการกระทำการแสดงออกของบุคคลที่สามารถสังเกตได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 อย่างชัดเจนและเป็นปรนัย เช่น พูด เคิน ทำงาน ความขยัน ความรับผิดชอบ เป็นต้น การแสดงพฤติกรรมของบุคคล ขึ้นอยู่กับการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ แต่บางครั้งบุคคลก็ไม่รู้ตัวว่ามีสาเหตุใดให้ตนแสดงพฤติกรรมเช่นนี้ เป็นการกระทำที่อยู่นอกเหนือความรู้สึกและสติสัมปชัญญะ

2. การจูงใจ

การจูงใจ (Motivation) คือ ภาวะที่บุคคลเกิดความต้องการ ภาวะที่บุคคลถูกกระตุ้นด้วยแรงขับ และภาวะที่บุคคลได้รับแรงจูงใจให้กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายๆ อย่าง เพื่อให้ตนเอง บรรลุเป้าหมายมีความสุขประสบความสำเร็จ บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างกัน เพราะได้รับการจูงใจที่แตกต่างกัน มีคำเกี่ยวกับการจูงใจหลายคำด้วยกัน คือ

2.1 ความต้องการ (Needs or wants) มี 2 ชนิด คือ Needs เป็นความต้องการที่จำเป็นที่มนุษย์ทุกคนมีเหมือนๆ กัน เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ส่วน Wants เป็นความต้องการที่ๆ ไปที่ไม่จำเป็น และบุคคลมีความต้องการชนิดนี้ไม่เหมือนกัน เช่น ต้องการมีรถยนต์ส่วนตัว เป็นต้น

2.2 แรงขับ (Drives) หรือแรงกระตุ้นเป็นสภาพที่ต่อเนื่องจาก Needs เมื่อคนเรา มี Needs จะเกิดแรงขับภายในตัวให้ทำกิจกรรม เช่น ต้องการอาหาร เกิดแรงขับให้ไปหาอาหาร

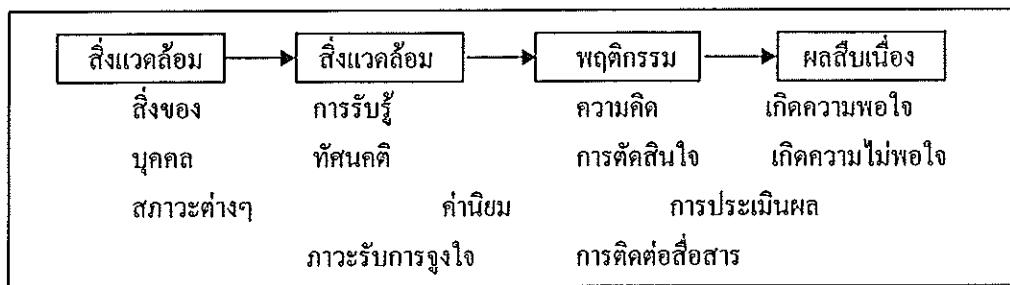
2.3 แรงจูงใจ (Motives) คือแรงขันนำจากสิ่งจูงใจภายในและภายนอกที่มาเร้าให้บุคคลเกิด Needs เกิดแรงขับให้บุคคลกระทำการกิจกรรมไปสู่เป้าหมาย

2.4 เครื่องกระตุ้น (Incentives) คือสิ่งจูงใจที่จะนำบุคคลให้กระทำการพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย มีลักษณะเหมือนแรงจูงใจ และส่วนใหญ่มักจะนึกถึงสิ่งที่เป็นวัตถุหรือรูปธรรมมากกว่าที่จะนึกถึงสิ่งที่เป็นนามธรรม

2.5 เป้าหมาย (Goals) คือ จุดหมายปลายทางของการกระทำ พฤติกรรมที่เกิดจากความต้องการแรงขับ แรงจูงใจ เช่น ร่างกายหิว นิความต้องการอาหาร เกิดแรงจูงใจให้ไปหาอาหารกิน เป้าหมายคือ อิ่ม เมื่อบุคคลบรรลุเป้าหมายแล้ว ความเข้มของแรงจูงใจก็จะลดลง ถ้าไม่บรรลุเป้าหมาย บุคคลก็จะเพิ่มความพยายามทำการกิจกรรมต่อไปอีกหรือไม่ก็เกิดความท้อแท้ กับข้องใจ

3. องค์ประกอบพุทธิกรรมของบุคคล

พุทธิกรรมของบุคคลมีองค์ประกอบหลายประการ ทั้งองค์ประกอบภายนอกตัวบุคคล ได้แก่ สิ่งแวดล้อม และองค์ประกอบภายในตัวบุคคล ได้แก่ กระบวนการทางจิตวิทยา ประกอบด้วย การรับรู้ ทัศนคติ ค่านิยม และภาวะรับการจูงใจ องค์ประกอบทั้งสองนี้จะมีผลต่อพุทธิกรรมของบุคคลในด้านความคิด การตัดสินใจ การประเมินค่า การติดต่อสื่อสารกับบุคคล อื่น ๆ ฯลฯ พุทธิกรรมของบุคคลนี้เมื่อปฏิบัติไปแล้ว ย่อมมีผลลัพธ์เนื่อง ซึ่งผลลัพธ์เนื่องอาจเป็นผล ได้ทั้งในลักษณะที่เป็นความพอดีและไม่พอดีแก่บุคคล พุทธิกรรมและผลลัพธ์เนื่องแสดงในแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 กระบวนการทางจิตวิทยาในตัวบุคคลในองค์การ

ที่มา : เพพนน เมืองแม่น และสวิง สุวรรณ. 2540 : 6

จากแผนภูมิที่ 3 กระบวนการทางจิตวิทยาในตัวบุคคลในองค์การ สามารถ
อธิบายสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมได้ดังนี้

3.1 การรับรู้ (Perception) หมายถึง กระบวนการในการเลือกรับ การจัดระเบียบ
และการแปลความหมายของสิ่งเร้าที่บุคคลพบเห็นหรือมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องด้วยใน
สิ่งแวดล้อมหนึ่งๆ บุคคลเลือกรับสิ่งเร้าต่างกัน เพราะในสถานการณ์หนึ่งๆ มีสิ่งเร้าหลายอย่าง
เกิดขึ้น อาจเป็นในรูปสิ่งที่มองเห็นเสียง บุคคล เป็นต้น แต่บุคคลเลือกให้ความสนใจเฉพาะสิ่ง
เร้าที่มีความหมายต่อตนเองมากกว่า เห็นเดียว กัน บุคคลจะจัดระเบียบและแปลความหมายสิ่ง
เร้าต่างๆ โดยอาศัยการเรียนรู้จากประสบการณ์เดิมของตนซึ่งมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ
พื้นฐานและประสบการณ์ของบุคคลในสภาพแวดล้อมที่เหมือนกัน สิ่งที่แต่ละบุคคลเห็นว่ามี
ความสำคัญต่อตนเองนั้นย่อมจะแตกต่างกัน การให้ความสำคัญนี้จะเป็นผลมาจากการ
ประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคล

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การรับรู้ของบุคคลเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้ โดยพิจารณาว่า
อะไรเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีประโยชน์ ยกตัวอย่าง ถ้าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานหนึ่งมี
ประสบการณ์ว่าหัวหน้างานที่เข้มงวดเป็นผู้สั่งการทุกอย่าง และบุคลากรทุกคนจะต้องปฏิบัติ
ตามที่หัวหน้าบ้านจึงจะทำการทำงานประสบผลสำเร็จ เมื่อมีหัวหน้าคนใหม่ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน
นั้นก็มักจะคาดหวังว่าหัวหน้างานใหม่ควรจะมีลักษณะที่เข้าคิดว่าจะทำให้งานประสบผลสำเร็จ
จะเห็นว่าการรับรู้เกี่ยวกับลักษณะของหัวหน้างานที่ดีของเจ้าหน้าที่นี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิม

3.2 ทัศนคติ (Attitudes) ทัศนคติเป็นสภาพความพร้อมทางด้านจิตของบุคคล ซึ่ง
เป็นผลรวมของความคิดเห็น ความเชื่อของบุคคลที่ถูกกระทบด้วยอารมณ์ความรู้สึก และทำให้
บุคคลพร้อมที่จะกระทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมี
ปฏิกริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น สิ่งนั้นอาจหมายถึง บุคคล สิ่งของ
การกระทำ สถานการณ์ ฯลฯ องค์ประกอบของทัศนคติมี 3 องค์ประกอบ คือ

3.2.1 องค์ประกอบด้านความคิด (Cognitive component) เป็นคำพูดที่แสดงถึงความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ

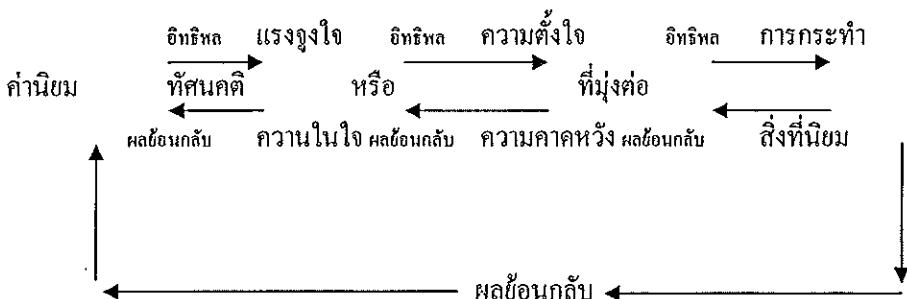
3.2.2 องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective component) เป็นคำพูดที่แสดงถึงความรู้สึก

3.2.3 องค์ประกอบด้านการปฏิบัติ (Behavioral component) เป็นคำพูดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติ หรือพร้อมที่จะปฏิบัติ

ผลรวมขององค์ประกอบทั้ง 3 นี้จะบอกถึงสภาพความพร้อมทางจิตของบุคคล ในการจะกระทำพฤติกรรมต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในลักษณะที่ปั่งถึงความพึงพอใจและไม่พึงพอใจ

ทัศนคติกิจจากองค์ประกอบหลายอย่าง หรือจากล่ากว้างๆ ได้ว่าทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ เกิดจากวัฒนธรรมนั้นเอง ทัศนคติสามารถเรียนรู้โดยบุคคลจากสิ่งแวดล้อมตลอดชีวิตของบุคคล สถานที่ แห่งแรกที่มีบทบาทในการปลูกฝังทัศนคติ ก็คือ บ้าน หรือครอบครัว พ่อ – แม่ และสิ่งแวดล้อมในบ้านมีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติในตัวบุคคลได้มาก และมีผลต่อรูปแบบของการมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ในอนาคตด้วย

3.3 ค่านิยม (Value) ค่านิยมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญสิ่งหนึ่งในด้านจิตวิทยาของบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับองค์ประกอบด้านทัศนคติค่านิยมเป็นกระบวนการทางความคิดของบุคคลที่เป็นตัวกำหนดตัวตัดสิน ชี้นำให้บุคคลปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นการปฏิบัติที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องก็ได้ บทบาทของค่านิยมมีสองประการ คือ เป็นมาตรฐานที่จะนำทางหรือเป็นแนวทางให้บุคคลประพฤติปฏิบัติ ประเมินผลว่าสิ่งใดดีไม่ดี และจะทำหน้าที่กระตุ้นเพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติ ตลอดจนเสริมสร้างทัศนคติ ความสนับสนุน และความตั้งใจซึ่งนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับค่านิยมนั้นในที่สุด ดังแผนภูมิที่ 4

แผนภูมิที่ 4 อิทธิพลของค่านิยมต่อพฤติกรรมมนุษย์

ที่มา : เทพนม เมืองแม่น และสวิง สุวรรณ. 2540 : 9

3.4 ภาวะรับการรุนแรงหมายถึง สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล ทำให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ ภาวะรับการรุนแรงในนี้มีอิทธิพลกับบุคคลได้ จะแสดงออกให้ทราบว่าเกิดการณ์รุนแรงในโดยบุคคลนั้นจะมีสิ่งต่อไปนี้คือ

3.4.1 พลังงาน พลังงานนี้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีความต้องการ ความต้องการนี้อาจจะเรียกว่าเป็นแรงจูงใจ เช่น ความหิว อากาศ ได้สิ่งของ ฯลฯ

3.4.2 พฤติกรรม หรือการกระทำ บุคคลที่อยู่ในกระบวนการเกิดภาวะรับการรุนแรงจะทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้ได้สิ่งที่จะมาสนองตอบความต้องการของตน

3.4.3 เป้าหมาย เป็นสิ่งที่จะสนองตอบความต้องการของบุคคล หรือทำให้บุคคลได้รับความพึงพอใจ

จากการศึกษาพฤติกรรมบุคคลทำให้ทราบสิ่งที่บุคคลมีความต้องการ และจะก่อให้เกิดแรงขับและซักนำไปสู่แรงจูงใจเพื่อให้ได้มา ณ สิ่งที่ต้องการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้วางเอาไว้ แต่เมื่อเป้าหมายนั้นไม่สำเร็จก็อาจจะก่อให้เกิดความกระตือรือร้น หรือความท้อแท้ได้ เช่นกัน สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นผลสืบเนื่องของพฤติกรรม ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้ การรับรู้ ทัศนคติ ค่านิยม ภาวะรับการรุนแรง

4. ความต้องการของบุคคล

มนุษย์นั้นประกอบด้วย ความต้องการด้านร่างกาย ความต้องการทางจิตใจและสังคมจากลักษณะความต้องการดังกล่าว ได้มีนักจิตวิทยาหลายท่านได้พยายามจัดระบบและอธิบายถึงความต้องการเหล่านี้ เพื่อที่จะได้เข้าใจถึงผลของการต้องการเหล่านี้ต่อพฤติกรรมของมนุษย์ได้ดีขึ้นและเป็นที่ยอมรับดังทฤษฎีเหล่านี้

4.1 ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow)

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ได้พัฒนาทฤษฎีการรุนแรงของมนุษย์โดยมีแนวคิดว่าความต้องการของมนุษย์มีเป็นขั้นตอน ถ้าความต้องการหนึ่งได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว ความต้องการถัดไปที่สูงกว่าก็จะเกิดขึ้น ความต้องการนั้นแบ่งออกเป็น 5 ขั้น ได้แก่ (เทพนม เมืองแม่น และสวิง สุวรรณ, 2540 : 24)

4.1.1 ความต้องการทางด้านร่างกาย คือ การทำให้เกิดความพึงพอใจแก่ร่างกาย เมื่อเกิดความหิว ความกระหาย ความจุ่ง และความปรารถนาทางด้านเพศ สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของแรงขับของมนุษย์ที่สำคัญเพื่อให้ตนเองมีความอยู่รอดมาสโลว์พิจารณาว่า ความต้องการทางด้านร่างกายเป็นสิ่งที่มาก่อนความต้องการสิ่งอื่นทั้งหมด คังเช่น

เมื่อคนหนึ่งมีความหิวจัด และต้องการอาหารอย่างรุนแรง ความต้องการอย่างอื่นจะถูกลืมไป หมดสิ้น

4.1.2 ความต้องการทางด้านปลодภัย เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว ความต้องการทางด้านความปลодภัยทางด้านร่างกายและต้องการทางด้านความปลодภัยมีอยู่ 2 แบบ คือ ความต้องการความปลодภัยทางด้านร่างกายและความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ มาสโลว์กล่าวว่าผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพดี ร่างกายปกติ และมีการดำรงชีวิตเหมือนบุคคลทั่วๆ ไป ส่วนใหญ่จะมีความพอดีในความมั่นคงที่เขามีอยู่ ถ้าสังคมดำเนินไปด้วยความสงบ คือสังคมที่ดีทั่วๆ ไป จะทำให้บุคคลหรือสมาชิกของสังคมนั้นรู้สึกว่าตนเองมีความปลодภัยมั่นคงจากสัตว์ที่ครุ่นขาย จากอุณหภูมิที่เปลี่ยนแปลง อาจสูญกรรมการชุมชน การขาดกรรมและการกดดัน

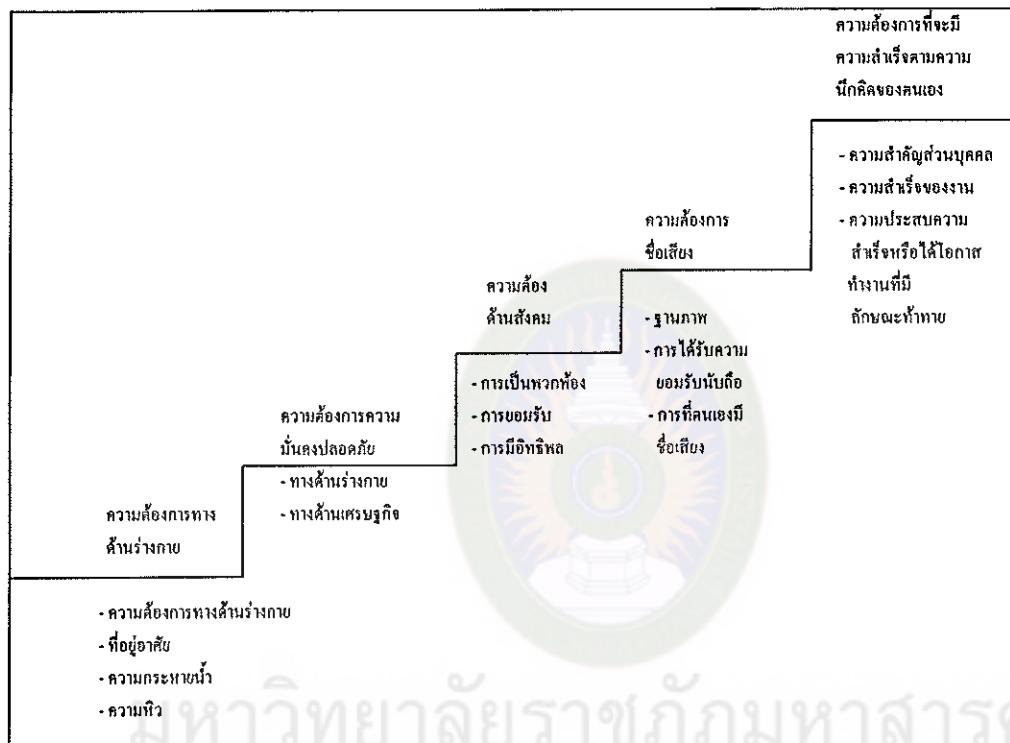
มาสโลว์ยังกล่าวต่อไปอีกว่า เมื่อเกิดจากจุดข้างต้น ความต้องการความมั่นคงในสังคมสมัยใหม่จะเพิ่มขึ้น การซื้อการประกันคุณภาพ การประกันชีวิต การทำงานที่มีความมั่นคง หรือมองในแง่หนึ่ง คือ การแสวงหาความมั่นคงในด้านเศรษฐกิจของตนเองมั่นคง

4.1.3 ความต้องการทางด้านสังคม ความรัก การยอมรับเป็นพอกห้อง เมื่อความต้องการทางด้านร่างกาย และความต้องการความปลодภัยได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้วความต้องการของคนเราที่จะมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ได้รับการยอมรับ และมีความสำคัญต่อกลุ่มและมีอิทธิพลบางประการต่อกลุ่ม ก็จะเกิดขึ้น ความต้องการดังกล่าวเป็นความต้องการในด้านความรัก ความเป็นเจ้าของ และความรักใคร่ คนเราจะแสวงหาเพื่อน ประรานาที่จะมีเพื่อนท้อง ความต้องการทางด้านความรักนี้เป็นความต้องการที่จะเป็นผู้ให้ความรักและได้รับความรักโดยจากคนอื่นด้วย การขาดความรักโดยในความคิดของ Maslow เห็นว่าสามารถทำให้เกิดผลต่อเนื่องที่แล้วร้ายของการปรับตัวได้

4.1.4 ความต้องการมีชื่อเสียง มีฐานะเด่นทางสังคม เป็นความต้องการที่จะเป็นบุคคลที่มั่นใจในตนเอง และมีบุคคลอื่นยอมรับนับถือ เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่อยากเป็นที่ยอมรับ และยกย่องของคนอื่นเมื่อทำงานสิ่งหนึ่งสิ่งใดสำเร็จ ความพึงพอใจในการมีฐานะเด่นทางสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่ความเชื่อมั่นในตนเองและความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า

4.1.5 ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิด เมื่อความต้องการด้านร่างกาย ความปลодภัย ด้านสังคม ความมีชื่อเสียง ได้รับการตอบสนองแล้ว ไม่นานคนผู้นั้นก็จะมีความรู้สึกไม่พอใจเกิดขึ้น หากว่าเขาไม่สามารถที่จะทำอะไรได้ตามที่ตั้งเองอยากทำคนเราควรจะได้มีการให้โอกาสที่จะพยายามทำเพื่อการมีชีวิตที่ดีขึ้น มีความต้องการที่

จะมีความรู้สึกว่าเขามีความก้าวหน้าในการที่ได้ใช้ศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ ได้ทำงานที่หมายความกับความสามารถและทักษะที่ตนชอบ องค์ประกอบอื่นๆ เช่น ความรู้สึกว่างานที่ทำมีความสำคัญงานนั้นท้าทายความสามารถ ความก้าวหน้า ความสำเร็จของงานและโอกาสในการพิจารณาตนเองล้วนแต่เป็นความต้องการที่ท้าทาย ซึ่งถูกจัดรวมไว้ในความต้องการตอนนี้ ดังแผนภูมิที่ 5

แผนภูมิที่ 5 ลำดับขั้นของความต้องการ
ที่มา : เทพนน เมืองแม่น และสวิง สุวรรณ. 2540 : 25

ตามทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ แบ่งลำดับขั้นของความต้องการเหล่านี้ เรียงลำดับจาก ต่ำสุดไปยังสูงสุด กล่าวคือ เมื่อต้องการ ณ ระดับต่ำสุด ร่างกาย ได้ถูกตอบสนอง แล้ว ความต้องการ ณ ระดับสูงขึ้นต่อไป ความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการ ณ ระดับที่สูงขึ้น ไปอีก ความต้องการทางด้านสังคม ความต้องการชื่อเสียง และความต้องการที่จะมีความสำเร็จ ตามความนิยมคิดของตนเองจะมีความสำคัญมากที่สุด ทฤษฎีของมาสโลว์จะถูกสร้างขึ้นมาบน พื้นฐานที่ว่าความต้องการที่ยังไม่ได้ถูกตอบสนองจะเป็นปัจจัยที่ปลุกเร้าพฤติกรรมของบุคคล เมื่อความต้องการ ได้ถูกตอบสนองตามสมควรแล้วความต้องการเหล่านี้จะหยุดเป็นสิ่งลงใจ พฤติกรรม

วูร์ม (Vroom. 1964 : 91-103) ได้ขยายความทฤษฎีมาสโโลว์ โดยได้ตั้งทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) ทฤษฎีนี้ได้ศึกษาถึงจิตวิทยาของบุคคลในองค์การและพบว่า การที่บุคคลจะกระทำสิ่งใดก็ตามส่วนมากขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 4 ประการ ได้แก่ 1) ผลตอบแทนที่ได้รับ 2) ความพอใจหรือความไม่พอใจต่อผลตอบแทนที่จะได้รับ 3) ผลตอบแทนที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น และ 4) โอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนตามความคาดหวัง

ความพอใจต่อสิ่งเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นหากได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้น และความพอใจจะลดลง จิตวิทยาของบุคคลในองค์การที่วูร์มทำการศึกษาเป็นพื้นฐานการตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติของบุคคล โดยองค์การซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีคาดหวังของวูร์ม ทฤษฎีดังกล่าวได้เสนอไว้ว่าการที่บุคคลจะเลือกตัดสินใจใดๆ จะต้องอาศัยการพิจารณาอยู่ 3 ประการ คือ 1) เมื่อเห็นโอกาสที่จะใช้ความสามารถและความพยายามทำงานนั้นให้สำเร็จได้ 2) เมื่อเห็นว่า ถ้าทำงานนั้นสำเร็จ จะทำให้เกิดผลลัพธ์ในทางที่ดี และ 3) ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น เป็นสิ่งที่น่าพอใจ

ความสัมพันธ์ที่ 3 ประการนี้เป็นกระบวนการในการตัดสินใจของแต่ละบุคคลในการที่จะเลือกกระทำหรือเลือกไม่กระทำ

4.2 ทฤษฎีความต้องการของแม็คแคนแลนด์ (McClelland)

ทฤษฎีความต้องการของแม็คแคนแลนด์ กล่าวว่า บุคคลมีความต้องการแตกต่างกัน และเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ไม่ใช่ถ่ายทอดทางพันธุกรรม โดยแบ่งความต้องการออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2542 : 116)

4.2.1 ความต้องการความสำเร็จ (Need for achievement) หมายถึง บุคคลต้องการทำสิ่งต่างๆ ให้เต็มที่และดีที่สุด เพื่อความสำเร็จ บุคคลที่ต้องการความสำเร็จจะมีตักษณ์ชอบการแข่งขัน ชอบงานที่ท้าทายต้องการได้รับข้อมูลป้อนกลับ เพื่อประเมินผลงาน มีความชำนาญในการวางแผน มีความรับผิดชอบสูง บุคคลผู้มีความต้องการความสำเร็จจะต่อสู้เพื่อให้บรรลุความสำเร็จส่วนตัวมีความปรารถนาที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้ดีขึ้นโดยแสวงหาสถานการณ์ซึ่งสามารถบรรลุความรับผิดชอบส่วนตัวในการแสวงหาคำตอบของปัญหา โดยได้รับการป้อนกลับอย่างรวดเร็วจากการทำงาน เพื่อสามารถอภิปริจที่เข้าทำลังปรับปรุงและดึงที่เข้าตั้งเป้าหมายไว้ เขาจะพอใจการทำงานที่มีปัญหาและพร้อมที่จะขอนรับความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเอาชนะอุปสรรค

4.2.2 ความต้องการความผูกพัน (Need for affiliation) หมายถึง บุคคลต้องการการยอมรับต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มต้องการมีความสัมพันธ์และผูกพันกับสมาชิกในกลุ่ม มีความเป็นมิตรไว้ศรี และมีความสัมพันธภาพที่ดีต่อบุคคลอื่น

4.2.3 ความต้องการอำนาจ (Need for power) หมายถึงบุคคลต้องการอำนาจเพื่อมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ต้องการเป็นผู้นำในการตัดสินใจ บุคคลซึ่งต้องการอำนาจสูงจะมีความพยายามเพื่อที่จะมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น มีความพ้อใจที่จะอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันหรือสถานการณ์ซึ่งมุ่งที่สถานภาพ และมีความต้องการความภาคภูมิใจ รวมทั้งการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นด้วยการทำงานที่มีประสิทธิผล

จากทฤษฎีความต้องการของบุคคลมีความสอดคล้องกับพฤติกรรม ทั้งนี้ เพราะความต้องการเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งในหลายปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม โดยปัจจัยอื่นที่มีส่วนสำคัญร่วมอยู่ด้วย เช่น ค่านิยม อุปนิสัย และทักษะของบุคคล ตลอดจนปัจจัยแวดล้อมอื่นที่ล้วนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทั้งด้าน ด้วยเหตุนี้ผู้ที่มีความต้องการด้านความสำเร็จสูง ไม่จำเป็นต้องมีแรงจูงใจสูงกว่าผู้ที่มีความต้องการด้านอื่นสูงเสมอไป ตัวอย่างเช่น ผู้ที่มีความต้องการด้านความผูกพันสูง อาจมีผลงานเหนื่อยอกว่าผู้ที่มีความต้องการด้านความสำเร็จสูง เมื่อทำงานแบบทีม ซึ่งยึดเกณฑ์เรื่องมิตรภาพช่วยให้เกิดความร่วมมือที่ดี เป็นต้น

4.3 ทฤษฎีความต้องการของอัลเดอร์เฟอร์ (Alderfer)

ทฤษฎีสำคัญความต้องการ (Need Theories) เป็นทฤษฎีที่เน้นการทำให้เกิดความพ้อใจตามความต้องการของมนุษย์แต่ไม่คำนึงถึงข้อความต้องการว่าความต้องการใดจะเกิดขึ้นก่อนหรือหลัง และความต้องการหลายๆ อย่างอาจเกิดขึ้นพร้อมกันก็ได้

อัลเดอร์เฟอร์ ได้แบ่งความต้องการของบุคคลออกเป็น 3 ประการ ดังนี้
(ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2542 : 111)

4.3.1 ความต้องการมีชีวิตอยู่ (Existence needs) เป็นความต้องการของบุคคลที่ต้องการการตอบสนองเพื่อให้มีชีวิต เป็นความต้องการ ได้รับการตอบสนองทางกาย กล่าวคือ ต้องการอาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย เครื่องใช้ต่างๆ ยารักษาโรค รวมถึง ความรู้สึกมั่นคง ปลอดภัยจากการทำงาน เป็นต้น

4.3.2 ความต้องการมีสัมพันธภาพ (Relatedness needs) เป็นความต้องการของบุคคล ที่จะมีตระนิตรไมตรีความสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่แวดล้อมในการทำงาน

4.3.3 ความต้องการความก้าวหน้า (Growth needs) เป็นความต้องการสูงสุดของบุคคล ได้แก่ ความต้องการ ได้รับการยกย่อง และต้องการความสำเร็จในชีวิต เช่น การเลื่อนตำแหน่ง อันเป็นโอกาสที่พนักงานจะก้าวไปสู่ความสำเร็จ เป็นต้น

จากทฤษฎีความต้องการของอัลเดอร์เฟอร์ถือความต้องการระดับล่างสุด คือ ความต้องการมีชีวิตอยู่ เพื่อให้ได้รับการตอบสนองทางกาย ส่วนความต้องการระดับสูงกว่า คือ

ความต้องการด้านความสัมพันธภาพ และความต้องการด้านความก้าวหน้า ที่นี่ความต้องการมากกว่าหนึ่งระดับอาจเกิดขึ้นได้ในเวลาเดียวกัน หรือบุคคลสามารถถูกบูรณาการให้ก้าวหน้า มากกว่าหนึ่งระดับในเวลาเดียวกัน เช่น ความต้องการเงินเดือนที่สูงพร้อมกับความต้องการทางสังคม และความต้องการโอกาสอิสระในการคิดตัดสินใจ

4.4 ทฤษฎีการกำหนดเป้าหมาย ทฤษฎีการกำหนดเป้าหมาย (Goal – setting Theory)

ทฤษฎีการกำหนดเป้าหมาย ทฤษฎีการกำหนดเป้าหมาย เป็นทฤษฎีระบุเป้าหมายเฉพาะอย่างซึ่งหมายถึงทฤษฎีการบูรณาการในการทำงานซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับของการทำงานกับลักษณะของเป้าหมายซึ่งเกี่ยวข้องกับการทำงานนั้น (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2542 : 118)

ในปี 1960 – 1969 Edwin Locke ได้นำเสนอความตั้งใจที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมายเป็นแหล่งของการบูรณาการในการทำงานที่สำคัญ เป้าหมายจะกำหนดความพยายามในการทำงาน การเพิ่มการการป้อนกลับจะนำไปสู่การทำงานที่สูงขึ้นเมื่อเทียบกับการทำงานที่ไม่มีการป้อนกลับ

บุคคลที่ได้รับการป้อนกลับที่ดีจะมีความก้าวหน้าในการทำงาน เพราะว่า การป้อนกลับจะช่วยขับน้ำเสียงพฤติกรรมแต่การป้อนกลับจะมีศักยภาพไม่เท่ากัน การป้อนกลับโดยการกำหนดเป้าหมายก็เพื่อให้พนักงานสามารถที่จะติดตามความก้าวหน้าของตัวเอง

4.5 ทฤษฎีการยอมรับ (Adoption)

ทฤษฎีการยอมรับ การยอมรับของบุคคลนั้น ถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างหนึ่ง ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายของการยอมรับไว้ดังนี้

การยอมรับ หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลในการรับเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ตนเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีกว่า ทั้งรูปร่างและนามธรรมไปปฏิบัติด้วยความพอใจ และการยอมรับจะเกิดขึ้นได้โดยผ่านขั้นตอนการเรียนรู้และได้ทดลองมาขั้นหนึ่งแล้ว โดยระยะเวลาการตัดสินใจรับเอาตั้งนั้นอาจต้องใช้เวลาเป็นปีๆ (สุภาพร ทิวนันท์. 2539 : 15 ; ข้างถัดใน จารวี ใช้เมื่องมูล. 2541 : 15)

ฟอสเตอร์ (Foster. 1973 : 146 – 147 ; ข้างถัดใน จารวี ใช้เมื่องมูล. 2541 : 15) ให้ความหมายของการยอมรับว่า การที่ประชาชนได้เรียนรู้ โดยผ่านการศึกษาอย่างดี สามารถบรรยายได้โดยผ่านขั้นการรับรู้ จนถึงกระบวนการความยุ่งยากที่ไม่อาจถ่ายทอดสู่การกระทำ การยอมรับจะเกิดขึ้นได้หากได้เรียนรู้วิทยาการนั้นคุ้ยตนเอง และการเรียนรู้จะได้ผลก็

คือเมื่อบุคคลนั้นได้ทดลองปฏิบัติงานแขนงใดว่าวิทยาการ หรือสิ่งประดิษฐ์สามารถให้ประโยชน์อย่างแน่นอน เขาจึงกล้าลงทุนสร้างหรือซื้อสิ่งประดิษฐ์นั้น และประการสุดท้ายคือ การลงทุนของสิ่งนั้นจะต้องอยู่ในขอบเขตการใช้ทรัพยากร หรือความสามารถในการหามาได้ของผู้รีบินรู้

โรเจอร์ส (Rogers, 1971 : 59 ; อ้างถึงใน บรรว. ไชยเมืองนุล. 2541 : 34) ได้ให้ความหมายของกระบวนการยอมรับ (Adoption process) ว่าคือ กระบวนการทางจิตใจซึ่งแต่ละบุคคลรู้สึกจากการได้ยินครั้งแรกเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง จนถึงการยอมรับนำไปใช้ในที่สุด บรรว. ไชยเมืองนุล. 2541 : 34) กล่าวว่าการยอมรับหมายถึง กระบวนการที่เริ่มต้นตั้งแต่บุคคลหนึ่งได้รับทราบเกี่ยวกับสิ่งเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ จนกระทั่งรับเอาสิ่งนั้นไปปฏิบัติ

4.5.1 ทฤษฎีการยอมรับของโรเจอร์ส ได้มีการนำมาใช้อย่างแพร่หลาย ซึ่งได้รับแนวคิดพื้นฐานจากคณะกรรมการนักสังคมวิทยาชนบทในประเทศสหรัฐอเมริกาโดยโรเจอร์ส และนักวิชาชีวนิรនทร์ ได้นำไปเผยแพร่ทลายข่ายการเริ่มต้นศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการยอมรับ มีผู้เสนอแนวคิด คือ บีลและโบลัน (Beal and Bohlen) ได้รวมรวมความคิดเกี่ยวกับความหมายของกระบวนการแพร่ขยายจากผลงานวิจัย 35 เรื่อง แต่ว่าจึงสรุปได้ดังนี้

1) กระบวนการแพร่ขยาย (Diffusion) นีจัดเป็นหัวหมุด 5 ขั้น คือ รับรู้ สนใจ ประเมินค่า ทดลองทำ และยอมรับพฤติกรรมในแต่ละขั้นตอนแตกต่างกัน และสามารถจะวัดได้

2) มีความแตกต่างเกี่ยวกับวิทยาการแผนใหม่ ในด้านความซับซ้อน (Complexity) ซึ่งแบ่งความซับซ้อนออกเป็น 4 ระดับ คือ ระดับง่ายที่สุด คือ การเปลี่ยนวัสดุและเครื่องมือเครื่องใช้

ระดับที่สอง คือ ปรับปรุงวิธีการให้ดีขึ้น

ระดับที่สาม คือ การเปลี่ยนจากวิธีเดิม โดยใช้วิทยาการแผนใหม่ที่มีประสิทธิภาพมากกว่า

ระดับที่สี่ คือ เป็นระดับที่ยอมรับยากที่สุด ได้แก่ การเปลี่ยนกิจการ ความซับซ้อนนีนักจากจะมีผลต่อความไวในการยอมรับของประชาชนแต่ละคนแล้วยังมีผลต่ออัตราเร็วในการยอมรับ (Rate of adoption) ของชุมชนนั้น

3) มีความแตกต่างเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลที่บุคคลจะรับในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการแพร่ขยาย เป็นด้านว่า ขั้นตอนการรับรู้ซึ่งเป็นระดับต่ำสุด ข้อมูลมักจะมาจากการสื่อสารมวลชน แต่ในระดับที่สูงขึ้นมาข้อมูลมักจะได้จากการถ่ายทอดโดยตรงจากบุคคล

4) มีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคลในกระบวนการแพร่ขยาย เช่น ผู้ชอบของใหม่ ผู้นำการยอมรับ ผู้ที่อยู่ในกลุ่มใหญ่ที่รับก่อน ผู้ที่อยู่ในกลุ่มใหญ่ที่รับทีหลัง หรือผู้อยู่ในกลุ่มล้าหลัง และต่อมาโรเจอร์ส พบว่าการกระจายของกลุ่มการยอมรับมีรูปแบบการกระจายปกติ

กระบวนการของการยอมรับ โรเจอร์ส ให้ความหมายของกระบวนการยอมรับว่าเป็นกระบวนการใช้ความคิดของบุคคลเป็นรูปแบบหนึ่งของการตัดสินใจแบบขั้นตอน เริ่มตั้งแต่ได้รับรู้ว่ามีวิทยาการแพร่ใหม่ขึ้นต่างๆ จนถึงการยอมรับ และกระบวนการยอมรับเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ถ้าหากตามความคิดของบีลและโนแลน เป็นกระบวนการยอมรับมากกว่าจะเป็นกระบวนการแพร่ขยาย

4.5.2 กระบวนการยอมรับนี้มีกลุ่มนักวิจัย ได้แบ่งกระบวนการยอมรับออกเป็น 5 ขั้นมีรายละเอียด ดังนี้

1) ขั้นรับรู้ (Awareness) คือ การที่บุคคลได้รับรู้ว่ามีแนวคิดหรือวิทยาการใหม่ๆ แต่ยังไม่มีความรู้ที่ลึกซึ้งในเนื้อหาและรายละเอียดต่างๆ การรับรู้ที่สำคัญของกระบวนการยอมรับ ได้แก่ การรับรู้ที่สามารถกระตุ้นให้เกิดความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้ในวิทยาการใหม่ๆ แต่ยังไม่มีความรู้ลึกซึ้งในเนื้อหาและรายละเอียดต่างๆ การรับรู้ที่สำคัญของกระบวนการยอมรับ ได้แก่ การรับรู้ที่สามารถกระตุ้นให้เกิดความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้ในนวัตกรรมเพิ่มเติมหรือการรับรู้ที่จะนำไปสู่ขั้นต่อไปของกระบวนการยอมรับ เพราะการรับรู้แต่ละครั้ง ไม่จำเป็นที่จะต้องมีกระบวนการทำการรับรู้ที่จะนำไปสู่ขั้นอื่นๆ ตามมาเสมอไป ดังนั้น การรับรู้ที่ตรงกับปัญหาความต้องการ หรือสามารถที่จะมองเป็นประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นตามมาได้อย่างเด่นชัด (Perceived advantage) แหล่งนี้ย่อมจะกระตุ้นให้เกิดความสนใจได้ง่ายกว่าการรับรู้ในเรื่องทั่วๆ ไป

2) ขั้นสนใจ (Interest stage) คือการบุคคลเกิดความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับวิทยาการแบบใหม่ ขั้นนี้ยังไม่มีการประเมินวิทยาการแพร่ใหม่เข้ากับสถานการณ์ที่แท้จริงของแต่ละบุคคลเพียงแค่ต้องการความรู้เพิ่ม สิ่งสำคัญในขั้นนี้ได้แก่ ความรู้ (Cognitive of knowing) ความสนใจศึกษาหาความรู้ของบุคคล ด้วย เป็นด้านว่า ความทันสมัยการชอบเปลี่ยนออกจากจะขึ้นอยู่กับความสามารถทางสมองในการรับรู้ ยังขึ้นอยู่กับจิตลักษณะของ

ประการของบุคคลนั้นทัศนคติ และปั้สฐานของระบบสังคม (Social system norms) ที่ทันสมัย มีระบบการสื่อสารที่ดี สิ่งเหล่านี้จะช่วยกระตุ้นการแสวงหาความรู้ในขั้นนี้ได้เป็นอย่างดี

3) ขั้นประเมิน (Evaluation) บุคคลที่ใช้ความสามารถทางสมองเพื่อจะประเมินวิทยาการแผนใหม่เข้ากับสถานการณ์ของตน ขั้นนี้เป็นการทดลองในระดับความคิด (Mental trial) ถ้าบุคคลมีความรู้สึกว่า วิทยาการวางแผนใหม่ หรือเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มีคุณค่าและมีประโยชน์ก็จะลงมือทดลองทำดูในขั้นที่ 4 ซึ่งเป็นการทดลองในภาคปฏิบัติ ความสำคัญของขั้นนี้ คือการสร้างความรู้สึกที่ดี (Affective) ต่อวิทยาการแผนใหม่ หรือเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพราะความรู้และข้อมูลต่างๆ ในขั้นที่ 2 จะเป็นฐานที่ทำให้เกิดขั้นนี้ คือ การประเมินประสบผลสำเร็จ และต่อเนื่องไปยังกระบวนการในขั้นที่ 4

4) ขั้นทดลอง (Trial stage) คือ การ ได้ลองมือทดลองทำดูเพียงบางส่วน ในสถานการณ์จริงของบุคคล เป็นการนำความแน่ใจว่าผลจะดีจริงย่างที่คิดในขั้นประเมิน หรือไม่ในขั้นความรู้เกี่ยวกับวิชาทำ (How – to – knowledge) มีความสำคัญมาก เพราะจะเป็นผลต่อเนื่องของการตัดสินใจที่จะยอมรับหรือการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ ตามมา

5) ขั้นการยอมรับ (Adoption stage) คือ ขั้นสุดท้ายของการกระบวนการ ตัดสินใจยอมรับขั้นนี้เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็น ได้่ายกว่าในข้ออื่นๆ

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า กระบวนการของการยอมรับเกิดขึ้นเป็นขั้นตอนในตัวบุคคล ตั้งแต่ขั้นแรกคือ ขั้นรับรู้ ไปสู่ความสนใจ ประเมิน ทดลอง และขั้นสุดท้าย คือ การยอมรับนำไปปฏิบัติ แม้ว่ากระบวนการการต่างๆ จะเกิดขึ้นเป็นขั้นตอนตามลำดับ แต่ในความเป็นจริงแล้วแต่ละขั้นตอนอาจทึ่งช่วงและบุคคลอาจปฏิเสธแนวคิดใหม่ได้ทุกขั้นตอน หากแต่ละขั้นนั้นไม่ได้สร้างความประทับใจหรือความมั่นใจให้เกิดขึ้นในแต่ละคน เช่น บุคคล เป้าหมายอาจรับรู้แต่มิได้สนใจหากาบ้ำสารเพิ่มเติม หรืออาจจะรับรู้และหากาบ้ำสารเพิ่มเติม แต่ปฏิเสธการนำไปปฏิบัติ หรืออาจนำไปปฏิบัติในครั้งแรกแต่ไม่ยอมรับในการปฏิบัติต่อไปก็ได้ การยอมรับของบุคคลเป้าหมายอาจไม่ผ่านขั้นตอนทุกกระบวนการการก็ได้ ถ้าบุคคลเป้าหมายนี้ การตัดสินใจที่รวดเร็ว จะเห็นได้ว่า ความต้องการของบุคคล จนกระทั่งการตอบสนองนั้น สามารถข้ามขั้นตอนได้ เมื่อจากการตัดสินใจที่รวดเร็วที่เกิดขึ้นจากการได้รับสิ่งเร้าหรือ สิ่งจูงใจนั้นเอง จึงเป็นเหตุผลให้ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรด้านแรงจูงใจเพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดข้างต้น โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านลักษณะสถาบัน ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านพัฒนาตนเอง

การพัฒนาตนเอง

1. ความหมายและความจำเป็นในการพัฒนาตนเอง

สมใจ ลักษณะ (2547 : 81) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาตนเอง (Self development) คือ การเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง แก้ไข สร้างสรรค์ เพื่อยกระดับตนเอง เพื่อนำไปสู่ ความคี ความงาม ความจริญในตนเอง โดยมีความมุ่งหมายสูงสุด คือ การมีชีวิตที่มีคุณภาพ มีความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่การงาน และมีความสุข

2. ความจำเป็นที่บุคคลต้องมีการพัฒนาตนเอง

ความจำเป็นที่บุคคลต้องมีการพัฒนาตนเอง มีหลายประการ ดังนี้

2.1 เป็นจิตสำนึกร่วมมุขย์ทุกคนพัฒนาตนเองได้ ความเชื่อในความเป็นมุขย์ที่ พัฒนาได้ หรือเชื่อในความเป็นมุขย์ว่าเป็นสัตว์ที่พัฒนาได้ จะทำให้เกิดจิตสำนึกที่จะต้อง ฝึกฝนพัฒนาตนซึ่งแสดงอาการออกมาเป็นความอ่อนน้อมถ่อมตน อันซึ่งบ่งถึงความเป็นผู้พร้อม ที่จะฝึกฝนพัฒนานั้นขึ้นไป เนพาอย่างยิ่งจิตสำนึกในการศึกษาหรือฝึกฝนพัฒนาจนจะทำ ให้บุคคลมีท่าทีดีต่อประสบการณ์ทั้งหลายอย่างที่เรียกว่ามองมองทุกอย่างเป็นการเรียนรู้หรือรับรู้ ประสบการณ์ต่างๆ ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง

2.2 มุขย์ทุกคนสามารถพัฒนาไปสู่ระดับการมีสัจธรรมแห่งตน (Self actualization) ซึ่งหมายถึง การเป็นตัวของตัวเองอย่างสมบูรณ์ มีความเป็นอิสระสามารถคิดและ การกระทำการใดๆ ตามนิโนธรรมและอุดมการณ์อย่างแท้จริง ซึ่งมาสโลว์ ได้ระบุคุณลักษณะ 16 ประการของคนที่บรรลุถึงขั้นการมีสัจธรรมแห่งตน คือ

- 2.2.1 สามารถรับรู้สิ่งต่างๆ ตามความเป็นจริงอย่างถูกต้อง
- 2.2.2 มีความพร้อมที่จะยอมรับความจริงที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้อง
- 2.2.3 มีความรู้สึกนึกคิดเป็นไปตามธรรมชาติ
- 2.2.4 สามารถแยกสนใจในปัญหาออกจากตนเอง
- 2.2.5 มีความต้องการเป็นส่วนตัว (Privacy)
- 2.2.6 มีความเป็นอิสระและพอเพียงแห่งตน (Self – sufficient)
- 2.2.7 มองสิ่งต่างๆ บุคคล และเหตุการณ์ให้เข้าถึงแก่นแท้สาระสำคัญตาม จริงในขณะนั้น ปราศจากอคติหรือคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า

2.2.8 มีประสบการณ์ที่จะเข้าถึงสังคมหรือความจริงแท้ ๆ ของสิ่งต่างๆ

ก้าวพ้นจากข้อจำกัดที่มีอยู่

2.2.9 ดำรงตนตามพันธะทางสังคมกับผู้อื่นและสนองความเป็นมนุษยชาติ (Humankind)

2.2.10 อาจมีเพื่อนน้อยหรือมาก แต่มีเพื่อนจำนวนหนึ่งที่มีความสนิทสนมอย่างลึกซึ้ง

2.2.11 มีทักษะเชิงประชาธิปไตยมุ่งมั่นเกิดทุนความเสมอภาคเท่าเทียมกันของมนุษย์

2.2.12 มีค่านิยมที่ดีงามประจำใจ แยกแยะได้ระหว่างจุดหมาย กับวิถีทางไปสู่จุดหมาย (End and means)

2.2.13 มีอารมณ์ขันอย่างกราบขาว

2.2.14 สามารถมองสิ่งต่างๆ ในมุมมองใหม่ๆ คิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ได้

2.2.15 สามารถต่อต้านแรงกดดันให้คลื่นตามสังคม

2.2.16 สามารถนำสิ่งที่ขัดแย้งตรงข้ามกัน นำมาประสานเป็นประโยชน์ร่วมกันได้

2.3 มนุษย์จำเป็นต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาตนเองไปสู่การมีชีวิตที่มีคุณภาพ ชีวิตที่มีคุณภาพ คือ การดำรงชีวิตที่มีความสมบูรณ์ทุกด้าน ปราศจากปัญหา และมีความสงบสุข มนุษย์มีชีวิตที่สำคัญ 4 ส่วน คือ

2.3.1 ชีวิตส่วนตัว คุณภาพชีวิตขึ้นกับการเจริญพัฒนาการครอบครัวและความสมบูรณ์ทางร่างกาย สุขภาพกาย สุขภาพจิต ดีปัญญา อารมณ์ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ เจตคติ ค่านิยม และบุคลิกภาพต่างๆ

2.3.2 ชีวิตครอบครัว คุณภาพชีวิตขึ้นกับการมีครอบครัวที่มีความรักความอบอุ่นความสห寐ด้วยของบ้าน เครื่องอำนวยความสะดวก ความเป็นอยู่ที่ไม่ขาดแคลน สมาชิกในครอบครัวมีบทบาทปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เอื้ออาทรส่งเสริมซึ่งกันและกัน และสนองความต้องการซึ่งกันและกัน

2.3.3 ชีวิตการทำงาน คุณภาพชีวิตขึ้นกับการมีงานที่มีรายได้มั่นคง ได้ทำงานประกอบอาชีพที่ตรงกับความรู้ ความสามารถและสนใจ มีความเจริญก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ ได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงานในฐานะที่เป็นสมาชิกในการทำหน้าที่ มีประสิทธิภาพในการทำงานเป็นคนเก่ง และคนดีในสายตาของผู้ร่วมงาน

2.3.4 ชีวิตสังคม คุณภาพชีวิตขึ้นกับการมีเพื่อนสนิทที่รักใคร่ต่อ กัน

อย่างมาก การเป็นสมาชิกในสังคมทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เป็นผู้ที่สังคมยอมรับในการมีบทบาทมีส่วนร่วมกิจกรรมของสังคมเสมอๆ เสียสละความสุขความสะดวกสบายส่วนตนเพื่อประโยชน์ของสังคมส่วนรวม

การมีชีวิตที่มีคุณภาพห้า ด้านนี้จำเป็นจะต้องมีการศึกษา มีการเรียนรู้ เพื่อให้มีความรู้ ความคิด ลักษณะนิสัย และการปฏิบัติที่เหมาะสม ถูกต้องดีงาม ถึงที่สำคัญ คือ โลกและสังคมเปลี่ยนแปลงรวดเร็วทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเปลี่ยนแปลงในการประกอบอาชีพรวมถึงปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น การใช้ เทคโนโลยีในระบบการผลิตปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจ ปัญหาสภาพคล่องทางการเงินการคลัง อาชญากรรม ยาเสพติด ฯลฯ บุคคลซึ่งต้องพร้อมต่อการปรับเปลี่ยนให้อยู่รอดและรักษาความ สงบสุขนั่นคงในชีวิต การเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อการพัฒนาตนซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น เป็นการเรียนรู้ จากทุกสิ่งในสภาพแวดล้อม ทั้งจากสื่อสารมวลชน และจากบุคคล เป็นการเรียนรู้ที่ตนเองต้อง ขวนขายแสวงหาและสร้างโอกาสแทนที่จะรอโอกาส

2.4 ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน สังคมสำคัญที่เป็นที่ประจักษ์ชัดและยอมรับกัน

ทั่วไป คือ บุคคลจะต้องพึ่งพาตนเอง (Self-reliance) เป็นสำคัญ บุคคลตั้งแต่เกิดอาจพึ่งพาพ่อ แม่ ญาติ พี่น้องให้การอุปการะเลี้ยงดูอบรมบ่มนิสัย เมื่อได้รับการศึกษาที่พึงครุจากราย และ พึ่งพาองค์การที่เข้าประกอบอาชีพการทำงาน พึ่งพาตนในครอบครัว รวมถึงการพึ่งพาอาศัยชึ้นกัน และกันระหว่างเพื่อนมิตรสายทั้งในองค์การและสังคมทั่วไป ลักษณะการพึ่งพาอาศัยกัน อาจ ช่วยเหลือเกื้อกูลทางทรัพย์สิน ช่วยให้คำแนะนำการแก้ปัญหา รวมถึงการปลอบขวัญให้กำลังใจ แต่การพึ่งพาได้ในทางเรื่อง แต่ไม่เป็นที่พึ่งได้ทุกเรื่อง ในทุกสิ่งที่บุคคลเผชิญทั้งความทุกข์ ความสุข เศร้าโศกเสียใจ ดีใจพอใจมีปัญหารุนแรงทางกายหรือทางจิตใจ รวมถึงการคิดตัดสินใจ ที่สำคัญเกี่ยวกับชีวิต ครอบครัวกิจกรรมงาน เป็นเรื่องที่บุคคลต้องรับผิดชอบทั้งสิ้น ดังคำกล่าวว่า “ตัวใคร – ตัวมัน” ดังนั้นการขวนขายเพิ่รพยายามพัฒนาตนเอง ให้มีศักยภาพความสามารถ เป็นที่พึ่งคู่ແຕคองเอง ได้ตลอดเวลาไม่ตานเอง ได้ ตัดสินใจเรื่องของตนเอง ได้อย่างฉลาด จึงเป็น ความจำเป็นที่สำคัญ

2.5 ชีวิตตั้งต้นใหม่ได้เสมอ การดำเนินชีวิตของบุคคลจะพบผ่านประสบการณ์ นานาชนิด อาจมีหลายครั้งที่สถานการณ์บังคับหรือซักนำให้คิด รู้สึก และกระทำการอะไร บางอย่างที่เมื่อวันเวลาผ่านไป การตัดสินใจเช่นนั้นอาจไม่เหมาะสมหรือไม่ถูกต้องจาก สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปทุกวัน บุคคลจะได้รับข้อมูลใหม่ๆ เสมอจากแหล่งต่างๆ ที่ช่วย

ชีวิৎความคิด ความรู้สึกและวิธีปฏิบัติตนใหม่ๆ ให้เกิดขึ้น รวมถึงความคิดที่เกิดจากตนเองที่อยากรับเปลี่ยนตนของการปรับตน ปรับความคิด ปรับวิถีการดำรงชีวิต และปรับลักษณะนิสัยของตนเองเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาแม้มีองก์การตั้งต้นใหม่ไม่มีสิ่งใดที่สายเกินไป และไม่มีสิ่งใดที่ปรับปูรุ่งแก้ไขไม่ได้ ขอเพียงให้ตนของอยากรับปรับเปลี่ยนแปลงเท่านั้น การพัฒนาตนเองจึงเกิดใหม่ได้ตลอดเวลา

จากแนวคิดในการพัฒนาตนเองข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า บุคคลมีการเคลื่อนไหวที่ไม่หยุดนิ่งซึ่งเกิดจากการพัฒนาตนเอง เพื่อปรับปูรุ่ง หรือแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง ไม่ว่าจะในด้านอาชีพ หรือการดำรงชีวิตส่วนตัว ชีวิตครอบครัว ชีวิตการทำงาน และชีวิตสังคม การเรียนรู้ตลอดชีวิตนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาตนเองที่เกิดขึ้นกับวงจรความต้องการของบุคคล ซึ่งต้องคำนึงถึงความต้องการและตอบสนองในสิ่งเหล่านี้ จนกระทั่งท้ายที่สุดคือการที่พึงแห่งตนเพื่อการเริ่มต้นใหม่ที่เกิดขึ้น จะเห็นได้ว่า ท้ายที่สุดของบุคคล ก็ต้องขวนขวยเพื่อสนองความเป็นที่พึงของตนของทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาชีวิตในด้านต่างๆ เพื่อให้ตนมีจุดยืน หรือสร้างประสบการณ์ให้เกิดขึ้นเพื่อพัฒนานั้นเอง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมองเห็นว่า แนวคิดดังกล่าวสามารถนำมาปรับใช้เพื่อกำหนดตัวแปรหนึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แรงจูงใจด้านพัฒนาตนเอง

แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงในการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา

1. แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา

บุนทาง อินทร์ไทย (2519 : 76 - 78) ได้ให้แนวคิดว่า การศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ได้มีผู้นิยมเข้าศึกษาต่อกันมากขึ้น เนื่องจากกระบวนการศึกษาระดับต้นๆ ในประเทศไทยได้ขยายตัวมากขึ้น โดยเฉพาะการขยายการศึกษาในระดับปริญญาตรี และในปัจจุบันนี้มีอาจารย์ที่จบการศึกษาทั้งระดับปริญญาโทและปริญญาเอกจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ทำให้เปิดสอนในระดับปริญญาโทได้กว้างขวางยิ่งขึ้น ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนต่อที่สำคัญก็คือค่านิยมในปริญญา การได้รับปริญญาขึ้นสูงจะมีประโยชน์ในการทำงาน ลักษณะการทำงานหลากหลายในประเทศไทยขึ้นอยู่กับปริญญาไม่ได้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความรู้ ความสามารถ คุณที่มีปริญญาสูงเท่านั้นที่จะสามารถเลื่อนไปสู่ตำแหน่งที่สูงๆ ในบางตำแหน่งได้ นอกจากนี้ยังมีสาเหตุอื่นๆ เช่น เรียนจบปริญญาตรีแล้วข้างงานไม่ได้จึงเรียนต่อระดับ

ปริญญาโทเพื่อชดเชยการว่างงาน การเรียนปริญญาโทเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพราะมีสถาบันการศึกษาหลายแห่งเปิดสอนปริญญาโทหลังเลิกงาน จึงมีผู้ที่ต้องการจะศึกษา หาความรู้เพิ่มเติมศึกษาต่อเป็นจำนวนมาก

จิรากรณ์ ไหวดี (2541 : 29-30) ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษา ต่อระดับปริญญาโทว่า การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นการศึกษาในระดับสูงที่นุ่งศึกษาในแต่ละสาขาวิชาอย่างลึกซึ้ง จึงมีนิสิตเป็นจำนวนมากมาศึกษาต่อ เพราะต้องการพัฒนาศักยภาพ ของตนเองให้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ให้มากขึ้น เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ความก้าวหน้าทางวิชาการ ตลอดจนความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว จึงต้องพัฒนา ตนเองเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว มิฉะนั้นแล้วก็จะกลายเป็นผู้ล้าหลัง นอกจากนี้ ผู้จบการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยยังเป็นที่ยอมรับของสังคม ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการรับ ราชการ และด้านเศรษฐกิจจึงมีผู้ให้ความสำคัญต่อการศึกษาในระดับนี้เป็นจำนวนมาก และมี ความไฝฝันที่จะมาศึกษาต่อ

2. สำหรับแรงจูงใจที่ทำให้นิสิตมาศึกษาต่อ

สำหรับแรงจูงใจที่ทำให้นิสิตมาศึกษาต่อนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

2.1 ด้านสังคม ได้แก่ ความมีเชื่อเดียงของสถาบันทางด้านอาคารสถานที่และ สภาพแวดล้อม ความสำเร็จ และเป็นที่ยอมรับของศิษย์เก่า ความมีเชื่อเดียงของอาจารย์ผู้สอน ตลอดจนความผูกพันของศิษย์เก่าที่เคยศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

2.2 เหตุผลส่วนตัว ผู้ที่มาศึกษาต่ออาจมีเหตุผลส่วนตัวในการเข้าศึกษาต่อ เพราะ อยากมีชื่อเสียง เกียรติยศ อยากได้ชื่อว่าเป็นผู้เรียนจบปริญญาโท เป็นต้น

2.3 ด้านอิทธิพลการซักจูงจากบุคคลและสื่อ นิสิตบางคนอาจเข้ามาศึกษาต่อโดย การสนับสนุน หรือได้รับคำชี้แนะจากเพื่อนครุ อาจารย์ที่เคยสอนมา ญาติพี่น้องหรือสามีภรรยา ให้การสนับสนุน ตลอดจนได้ทราบข่าวการรับสมัครจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น

2.4 ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา เป็นเหตุผลที่นิสิตมาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย แห่งนี้ เพราะเดียค่าใช้จ่ายในการเรียน รวมทั้งค่าจ่ายในด้านอื่นๆ น้อย

2.5 ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่กำลังเป็นที่นิยม เป็นสาขาที่ตลาดแรงงานกำลังต้องการ เป็นสาขาวิชาที่ตรงกับงานที่ใช้หรือต้องใช้ เป็นต้น

2.6 ค้านทั่วไป นิสิตบางคนเข้ามาศึกษาต่อ เพราะผู้อุปการะหรือหน่วยงานที่สังกัดอยู่ต้องการให้ศึกษาต่อ เสียค่าเล่าเรียน ไม่แพงเกินไป มีสภาพแวดล้อมสนับสนุน การศึกษาอย่างมาก

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ พบว่า พฤติกรรมที่เกิดแรงจูงใจ ต้องมีเป้าหมายเสมอ เช่น ค่านิยมในปริญญา การรับปริญญาขึ้นสูงจะมีประโยชน์ในการทำงาน และคนที่มีปริญญาสูงจะสามารถเดือนขึ้นไปสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น หรือบางคนมีเป้าหมายที่จะเรียนจบแล้วมีอาชีพการทำงานที่ดี มีเงินเดือนสูงๆ จึงทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะมุ่งมั่นในการเรียนหากความรู้เพิ่มเติม ทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาวุฒิภาวะเพื่อให้จบเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับของสังคม ทั้งนี้ แรงจูงใจในการศึกษาต่อขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ที่เป็นแรงจูงใจ และแนวคิดเพื่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา เช่น ด้านสถาบัน เหตุผล ส่วนตัวที่เลือกเรียนในสถาบัน ด้านอิทธิพลการซักจงจากบุคคลและสื่อ ค้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา อื่นๆ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นส่วนประกอบร่วมในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

บริบทมหาวิทยาลัยครพนmu

สืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรีนอกรถสถานที่อย่างไม่เป็นทางการที่จังหวัด Narathiwat เมื่อวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2545 ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ได้เสนอว่า ควรมีการพิจารณา หาระบบ และแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง มีการเข้ม โง่กับบุตรหลานในระดับราษฎร์ โดยมิใช่เป็นการจัดตั้งวิทยาเขตของสถาบัน และมีการก่อสร้างอาคารเรียนขึ้นใหม่ ที่เป็นการเน้นในแบบตุ๊ดตุ๊ โดยเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ มีอาคารและสถานที่ซึ่งเป็นสิ่งก่อสร้าง จำนวนมากอยู่แล้วตามจังหวัดต่างๆ แต่ยังขาดการบริหารจัดการที่ดี ใน การใช้ประโยชน์จาก อาคารสถานที่เหล่านี้อย่างเต็มที่ ที่ประชุมจึงได้มีมติมอบหมายให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีขับเคลื่อนนี้ คือ ศาสตราจารย์นายแพทย์กระแต ชนะวงศ์ ในฐานะที่กำกับดูแลสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำรวจและพิจารณาทบทวน โดยมีนโยบายว่า หัวใจสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา อยู่ที่วิธีการเรียนการสอน และวิธีการ จัดการ ต้องเร่งสร้างความตระหนักในเรื่องประสิทธิภาพการบริหารจัดการเป็นสำคัญ โดยเน้น การใช้ทรัพยากร่วมกันให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดและนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพโดยไม่ต้องลงทุนก่อสร้างอาคารเรียนที่มีราคาแพง

การจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาจังหวัดนครพนม นอกจากจะเป็นการเปิดโอกาสแก่ประชาชนในจังหวัดให้ได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้นแล้ว ยังเป็นจุดเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอินโดจีนทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม อันจะส่งผลต่อการเสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาคนี้ของประเทศไทยไปในการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2545 สถาบันอุดมศึกษาจังหวัดนครพนม โดยใช้หลักการทดลองรวมสถาบันอุดมศึกษาที่มีอยู่แล้ว เพื่อเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและให้แต่ตั้งคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนมเพื่อดำเนินการต่อไป ซึ่ง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ได้ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม ตั้งแต่วันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2545 เพื่อดำเนินยกร่างโครงการ จัดทำแผนแม่บทและร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยเสนอที่ประชุมจึงได้ให้ความเห็นชอบ โครงการนี้ร่องจัดตั้งมหาวิทยาลัยวันที่ 2 กันยายน 2547

1. ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์

1.1 ปรัชญา พัฒนาความรู้ คุณธรรม สร้างสรรค์ อนุรักษ์ภูมิภาคสู่มั่นคง

1.2 วิสัยทัศน์ มหาวิทยาลัยนครพนม เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ที่มุ่งจัดการศึกษาด้านทักษะวิชาชีพและผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถทางวิชาการ โดยเน้นการกระจายโอกาสทางการศึกษาแก่ชุมชน ตั้งแต่ระดับห้องถิน ไปถึงระดับอนุภูมิภาคสู่มั่นคง ทำการผลิตบัณฑิต การบริการวิชาการและการทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยมีการวิจัยเป็นฐาน และเป็นมหาวิทยาลัยที่มีการบริหารจัดการที่ดี

1.3 พันธกิจ

1.3.1 พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นแหล่งกระจายโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนให้มีความรู้ ความสามารถทางวิชาการและทักษะในวิชาชีพและเป็นชุมชนทางวิชาการตั้งแต่ระดับห้องถินถึงระดับภูมิภาคสู่มั่นคง

1.3.2 สร้างความเป็นผู้นำทางวิชาการที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและเชื่อมโยงสู่เครือข่ายอนุภูมิภาคสู่มั่นคงและเครือข่ายสากล

1.3.3 พัฒนาและประยุกต์ความรู้บนพื้นฐานการปฏิบัติสู่การสอน เพื่อสร้างสมรรถนะและโลกทัศน์สากลให้แก่บัณฑิต

1.4 วัตถุประสงค์

1.4.1 เพื่อเป็นการใช้ทรัพยากรของประเทศที่มีอยู่แล้วให้เกิดประโยชน์สูงสุดและเป็นการประหยัดงบประมาณของรัฐ โดยไม่จำเป็นต้องลงทุนด้านสิ่งก่อสร้างจำนวนมาก ลดความล่องกันสถานการณ์ของประเทศ

1.4.2 เพื่อเป็นการกระจายโอกาสและสร้างความเสมอภาคให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไปในพื้นที่จังหวัดนครพนม และจังหวัดใกล้เคียง ได้มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากขึ้น จะส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชน

1.4.3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของห้องถีนในการจัดการศึกษา ตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 รวมทั้งเป็นการพัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากร ตลอดจนหน่วยงานในห้องถีน ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงขึ้น กับทั้งยังสามารถจัดการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนมากขึ้น

1.4.4 เป็นการพัฒนาจังหวัดนครพนมให้เป็นศูนย์กลางทางการศึกษา วิจัย และพัฒนาด้านศิลปะและวัฒนธรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระดับห้องถีน ภูมิภาค และนานาชาติ โดยเฉพาะจังหวัดนครพนมเป็นจังหวัดที่สามารถเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอาเซียน โคลัมเบีย ลาว กัมพูชา และเวียดนาม ได้เป็นอย่างดี อันจะนำไปสู่การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ และการเปิดตลาดทางการค้า

1.4.5 เพื่อให้มหาวิทยาลัยนครพนมเป็นศูนย์ส่งเสริม พัฒนาการศึกษาและวิชาชีพ ให้สอดคล้องกับความต้องการของคนในห้องถีน และภูมิภาค

1.4.6 เพื่อให้เป็นศูนย์บูรณาการและพัฒนาทรัพยากรทางการศึกษาในห้องถีน ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ และพัฒนาภูมิปัญญาไทยให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

**ตารางที่ 2 ประเด็นยุทธศาสตร์ แผนกลยุทธ์ และ เป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัย ประเด็น
ยุทธศาสตร์และแผนกลยุทธ์**

ประเด็น ยุทธศาสตร์	แผนกลยุทธ์
1. การผลิต นักศึกษาและ บัณฑิตให้เป็น ^{บุณฑิตที่พึง} ประสงค์	1.1 แผนงานเปิดและปรับปรุงหลักสูตรทุกระดับที่สอดคล้องกับตลาดงาน 1.2 แผนงานเชิงรุกในการยกระดับคุณภาพนักศึกษาที่รับเข้า 1.3 แผนจัดทำระบบการเรียนการสอน 1.4 แผนงานพัฒนาระบบการเรียนการสอน 1.5 แผนงานเตรียมนักศึกษาและบัณฑิตเข้าสู่ตลาดงาน 1.6 แผนงานติดตามและประเมินคุณภาพบัณฑิตทุกระดับ
2. การวิจัยและ พัฒนาองค์ ความรู้	2.1 แผนงานสร้างระบบการพัฒนาและส่งเสริมการวิจัยตามนโยบายและ ยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ 2.2 แผนงานจัดหาทุนสนับสนุนการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก 2.3 แผนงานสนับสนุนและส่งเสริมการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย 2.4 แผนงานบริหารจัดการผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ในระดับท้องถิ่นและ อนุภูมิภาค
3. การบริการ วิชาการแก่ สังคม	3.1 แผนงานบริการวิชาการ เพื่อสนับสนุนความต้องการของท้องถิ่นภูมิภาค ประเทศไทย และประเทศไทยเพื่อนบ้าน 3.2 แผนงานจัดทำระบบการให้บริการวิชาการที่มีการบริหารจัดการ ที่คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ 3.3 แผนงานการสนับสนุนเสริมสร้างให้เกิดการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้แก่ ชุมชน องค์กรท้องถิ่น อาทิ กระบวนการมีส่วนร่วมสร้างเครือข่ายชุมชน 3.4 แผนงานการให้บริการวิชาการเชิงบูรณาการที่เชื่อมโยงกับกิจกรรมการ ส่วนร่วม 3.5 แผนงานจัดระบบบริหารจัดการที่เอื้อต่อการขยายขอบเขตการให้บริการใน เชิงรุกเพื่อสร้างรายได้
4. การทํานุ บำรุงศิลป วัฒนธรรม	4.1 แผนงานสร้างระบบงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มีความคล่องตัว มีประสิทธิภาพ มีกิจกรรมเชิงรุกสู่การเป็นศูนย์กลางวิชาการด้าน ^{ศิลปวัฒนธรรมของภาคอีสานและอนุภูมิภาคคุณน้ำโขง}

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ประเด็น ยุทธศาสตร์	แผนกลยุทธ์
4. การทำนุ บำรุงศิลป วัฒนธรรม	4.2 แผนงานจัดการศึกษา วิจัยเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอนุรักษ์ศิลปะชุมชนนำ้โขง 4.3 แผนงานส่งเสริมการทำนุบำรุง อนุรักษ์ สืบสานศิลปวัฒนธรรมของ ท้องถิ่นและของชาติ สนับสนุนการแลกเปลี่ยนทางศิลปวัฒนธรรมทั้ง ภายในประเทศและอนุรักษ์ศิลปะชุมชนนำ้โขง
5. การบริหาร จัดการองค์กร อย่างมี ประสิทธิภาพ	5.1 แผนงานบริหารการเปลี่ยนแปลงในการปรับโครงสร้าง 5.2 แผนงานบริหารการเปลี่ยนแปลงในระดับคณะ วิทยาลัย 5.3 แผนงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 5.4 แผนงานพัฒนาระบบการประเมินผลงานบุคลากร โดยการประเมิน ผลลัพธ์ (Result Based Management)

ที่มา : มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2552 : 4-5

2. เป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัย

ของชุมชน

2.1 นักศึกษาและบัณฑิตมีคุณลักษณะพึงประสงค์ และตรงตามความต้องการ ของชุมชน

2.2 แหล่งสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ที่ตอบสนองความต้องการของชุมชน ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงการพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของประเทศ

2.3 เป็นศูนย์กลางการบริการวิชาการและแหล่งอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ สนับสนุนการพัฒนาและเป็นประโยชน์ต่อชุมชนสังคมและประเทศ

2.4 องค์กรการบริหารจัดการตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี จากการศึกษาแนวคิด และทฤษฎีด้านแรงงาน พฤษภาคม การพัฒนา ตนเองและแนวคิดเกี่ยวกับแรงงานในการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ประกอบกับ การศึกษาประวัติความเป็นมาของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้น ทำให้ผู้วิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้มีวิสัยทัศน์และพันธกิจที่สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีข้างต้น ดังเช่น วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยมุ่งเน้นผลิตมหานบัณฑิตให้มีศักยภาพสูงขึ้น โดยการนำ เทคโนโลยีเข้ามาปรับใช้เพื่อให้เกิดการตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและ

สภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้น ณ ปัจจุบัน ซึ่งเป็นการพัฒนาจากอดีต โดยการค้นหาความต้องการของบุคคลและส่งผลให้มหาวิทยาลัยปรับตัวได้ทันกับพฤติกรรมความต้องการเหล่านี้ เพื่อตอบสนองได้อย่างมีคุณค่ามากที่สุด และไม่เพียงแต่การปรับตัวในสื่อการสอนเท่านั้นยังมีการปรับในด้านหลักสูตรทั้งหลักสูตรปริญญาโท จะเห็นได้ว่าการปรับสิ่งเหล่านี้ยังทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ทั้งด้านมนุษย์สัมพันธ์ การทำงานเป็นทีม และพัฒนาด้านความรู้ความสามารถเพื่อนำไปปรับใช้ในด้านอาชีพของตน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดเหล่านี้มาประยุกต์ใช้โดยแบ่งตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ 1) แรงจูงใจด้านการบริการการศึกษา 2) แรงจูงใจด้านสังคม 3) แรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพ และ 4) แรงจูงใจด้านการเรียนเพื่อรู้ เพื่อทำการวิจัยให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยต่อไป

3. การจัดการศึกษาบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม

การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม ปัจจุบันการจัดการศึกษาระดับหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม ได้จัดการสอนหลักสูตรครุศาสตร์ มหาบัณฑิต ในปีการศึกษา 2552 เป็นต้นมา การเรียนการสอนมี 1 หลักสูตร คือ หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต แบ่งเป็น

3.1 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

3.2 สาขาวิชาหลักสูตรและนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้

ในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานต่างๆ ถึงระดับบัณฑิตศึกษา โดยใช้เวลาสอนการสอนในวันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลา 08.00-17.00 น. โดยมีโครงสร้างหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยสร้างหลักสูตรซึ่งประกอบด้วย รายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า แผนแบบ ก (2) 21 หน่วยกิต แผนแบบ ข 27 หน่วยกิต วิชาเอกไม่น้อยกว่า แผนแบบ ก (2) 15 หน่วยกิต แผนแบบ ข 15 หน่วยกิต วิชาเอกเดิมไม่น้อยกว่า แผน ก (2) 6 หน่วยกิต แผน ข 12 หน่วยกิต หมวดวิชาสัมพันธ์ ไม่น้อยกว่า แผนแบบ ก (2) 6 หน่วยกิต แผนแบบ ข 6 หน่วยกิต วิชาบังคับ แผนแบบ ก (2) 3 หน่วยกิต แผนแบบ ข 3 หน่วยกิต วิชาเลือก แผนแบบ ก 3 หน่วยกิต แผนแบบ ก 3 หน่วยกิต แผนแบบ ข 3 หน่วยกิต หมวดวิชาประสบการณ์การวิจัย แผนแบบ ก (2) 12 หน่วยกิต แผนแบบ ข 6 หน่วยกิต วิทยานิพนธ์ แผนแบบ ก (2) 12 หน่วยกิต การศึกษาค้นคว้าอิสระ แผนแบบ ข 6 หน่วยกิต ภาษาอังกฤษสำหรับบัณฑิตศึกษา แผนแบบ ก (2) 3 หน่วยกิต แผนแบบ ข 3 หน่วยกิตรวมจำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 39 หน่วยกิต และเพื่อสนับสนุนความต้องการของสังคมในการพัฒนาความรู้ทางวิชาการ ต่างๆ ให้ก้าวหน้า เพื่อต้องการใช้ทรัพยากรของ

มหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงทิศทางการพัฒนา
ประเทศชาติ

ตารางที่ 3 โครงสร้างหลักสูตร สาขาวิชาบริหารการศึกษา

โครงสร้างหลักสูตร	แผนแบบ ก(2)	แผน ข
1. หมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า	21	27
1.1 วิชาเอกบังคับ ไม่น้อยกว่า	15	15
1.2 วิชาเอกเลือก ไม่น้อยกว่า	6	12
2. หมวดวิชาสามัญ ไม่น้อยกว่า	6	6
2.1 วิชาบังคับ	3	3
2.2 วิชาเลือก	3	3
3. หมวดวิชาประสบการณ์การวิจัย	12	6
3.1 วิทยานิพนธ์	12	-
3.2 การศึกษาด้านครัวอิสลาม	-	6
4. ภาษาอังกฤษสำหรับบัณฑิตศึกษา (ไม่นับหน่วยกิต)	(3)	(3)
รวมไม่น้อยกว่า	39	39

ที่มา : มหาวิทยาลัยครพนม. 2552 : 12

หลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและนวัตกรรมการจัดการ
เรียนรู้ ชนหลักสูตรเป็น 2 แผน คือ แผน ก (2) และ แผน ข หน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตรของ
แต่ละแผน ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

ตารางที่ 4 โครงสร้างหลักสูตร สาขาวิชาหลักสูตรนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้

โครงสร้างหลักสูตร	แผนแบบ ก (2)	แผน ข
1. หมวดวิชาเฉพาะไม่น้อยกว่า	18	26
1.1 วิชาเอกบังคับไม่น้อยกว่า	12	12
1.2 วิชาเอกเลือกไม่น้อยกว่า	6	12
2. หมวดวิชาสามัญไม่น้อยกว่า	6	6
2.1 วิชานังค์	3	3
2. 3 วิชาเลือก	3	3
3. หมวดวิชาประสบการณ์	12	6
3.1 วิทยานิพนธ์	12	-
3.2 การศึกษาค้นคว้าอิสระ	-	6
รวมไม่น้อยกว่า	36	36

ที่มา: มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ 2552 : 13

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

จิรากรณ์ ไหวงศ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและจงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทนิติศิลป์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540 ผลการวิจัยพบว่า 1) แรงจูงใจของนิติศิลป์ปริญญาโทมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540 พบว่ามีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านการซักจูงจากบุคคลและสื่อ นอกนั้น มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) การจัดลำดับความสำคัญของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาระดับปริญญาโทในแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรกคือด้านเหตุผลส่วนตัว รองลงมาคือ ด้านสถาบัน ด้านทั่วไป ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาด้านหลักสูตรและสาขาวิชา และด้าน การซักจูงจากบุคคลและสื่อ

ชนิดา เพชรทองคำ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการวิเคราะห์องค์ประกอบ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ไม่ว่าจะพิจารณาโดยรวมหรือจำแนกตามเพศ มี

องค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท 7 องค์ประกอบ คือ ด้านการพัฒนา ตนเอง ด้านสังคม ด้านอาชีพ ด้านสถาบัน ด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านการ ปรับตัวเข้ากับสังคม และด้านคุณภาพของอาจารย์ ทั้งนี้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบของกลุ่ม ตัวอย่างทั้งหมดได้ค่าความร่วมกันของตัวแปรตั้งแต่ 0.11943 ถึง 0.65667 มีความแปรปรวน สะสมเท่ากับ 44.6% ส่วนในการวิเคราะห์องค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ปริญญาโทของนักศึกษาชาย ได้ค่าความร่วมกันของตัวแปรตั้งแต่ 0.10541 ถึง 0.64393 มีความ แปรปรวนสะสมเท่ากับ 44.7% และในการวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ปริญญาโทของนักศึกษาหญิง ได้ค่าความร่วมกันของตัวแปรตั้งแต่ 0.10104 ถึง 0.68964 มีความ แปรปรวนสะสมเท่ากับ 46.1%

เปริเมจิต ศิริสาร (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาองค์ประกอบของ แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษานักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาปริญญาโทมาเรียนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงด้วย องค์ประกอบของแรงจูงใจ ด้านการ พัฒนาตนตามสิ่งแวดล้อม เป็นอันดับแรก รองลงมาด้านการพัฒนางานในอาชีพที่ทำอยู่ ลำดับที่ 3 ด้านการยอมรับในสถาบัน และด้านความก้าวหน้าของชีวิต ด้านความต้องการ การศึกษาตลอดชีวิต ด้านการพัฒนาตนตามค่านิยมของสังคม ด้านลักษณะเฉพาะของ สถาบันที่เอื้ออำนวยต่อการศึกษา และด้านต้องการเป็นแบบอย่างของการใช้เวลาให้เกิด ประโยชน์ตามลำดับ

อัญชลี อ้ววนิม (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการ ตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบ ตกแต่งภายใน ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุในการ ตัดสินใจศึกษาต่อที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมากที่สุด คือ ประเด็นของการต้องการ ความรู้ที่เป็นวิทยาการใหม่ๆ เพิ่มเติม รองลงไป คือต้องการนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพ และ พัฒนาคุณภาพของตน ตลอดจนต้องการ ได้รับการส่งเสริมในตำแหน่งงานในระดับที่สูงขึ้น ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสถาบันที่จะศึกษาต่อผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับ ความพร้อม ของสถาบันการศึกษาในการเปิดสอนสาขาวิชานี้ๆ พоя กับการที่สถาบันมี คณาจารย์ที่มีคุณภาพ ซื่อเสียงและประสบการณ์การสอน ประเด็นต่อมา คือ ความสะดวก ทางด้านเวลาที่จะสามารถศึกษาต่อพร้อมๆ กับทำงานไปพร้อมกัน ได้ ตลอดจนการมีระบบการ เรียน การสอนที่เป็นมาตรฐาน มีปัจจัยเกื้อหนุนที่เหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียนการสอน และหลักสูตรนี้ จะต้องยอมรับของสังคม ดังนั้นผู้บริหารหลักสูตรและบัณฑิตวิทยาลัยควรให้

ความสนใจกับประเด็นหลักๆ ที่ผู้ศึกษาต้องการ และนำไปพัฒนา ปรับปรุงการปิดสอน หลักสูตรต่างๆ ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนให้เป็นที่ต้องการของผู้เรียน

วิล่าวรรณ คุณเจริญ (2544 : บพคดย่อ) ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของมหาบัณฑิตต่อโครงการปริญญาโทสาขาสังคมสงเคราะห์ในกระบวนการยุติธรรม (ส่วนภูมิภาค) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายอายุ 41 ปีขึ้นไป สถานภาพสมรสแล้ว ส่วนใหญ่จบการศึกษาสาขาวิชาศึกษาและรัฐศาสตร์ มีอาชีพเป็นข้าราชการในสภากาชาดกระบวนการยุติธรรม ระดับ 5 ปีขึ้น ค่าใช้จ่ายในการลงทะเบียนตลอดหลักสูตรอยู่ระหว่าง 50,000 – 100,000 บาท ความพึงพอใจของมหาบัณฑิตต่อโครงการปริญญาโทสาขาสังคมสงเคราะห์ในกระบวนการยุติธรรม 6 ด้าน ได้แก่ ความพึงพอใจต่อโครงการปริญญาโท หลักสูตร อาจารย์ผู้สอน การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดประเมินผล ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจต่อโครงการปริญญาโทอยู่ในระดับปานกลาง ความพึงพอใจเกี่ยวกับหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ความพึงพอใจในผู้สอนส่วนตัวอยู่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจเนื่องจากผู้สอนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน ความเป็นผู้นำทางวิชาการ การให้คำปรึกษา ความรับผิดชอบและความตั้งใจในการสอน เปิดโอกาสให้วิพากษ์วิจารณ์ได้อย่างกว้างขวาง สร้างบรรยากาศและปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ส่วนความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับต่ำ โดยพบว่าการจัดกิจกรรมบริการวิชาการเพื่อเผยแพร่ชุมชน การจัดทักษะศึกษาทั้งภายในและภายนอกประเทศมีข้อจำกัดด้วยเวลาที่เรียนเฉพาะวันเสาร์อาทิตย์ เท่านั้น ส่วนความพึงพอใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง

อุษณีย์ จงฤกไส (2545 : บพคดย่อ) ได้ศึกษาการศึกษาแรงจูงใจต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหิดล ผลการศึกษาพบว่า 1) แรงจูงใจต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหิดล มี 5 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านสถาบัน ด้านอิทธิพลทางสังคมและเศรษฐกิจ ด้านประวัติอาชีพ ด้านการเรียนเพื่อรู้มีค่า เนื่องจากมีความรู้สูงสุด รองลงมาคือด้านสถาบันส่วนด้านอิทธิพลทางสังคม และเศรษฐกิจมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) นักศึกษามีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านเหตุผลส่วนตัวค้านสถาบัน ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักศึกษาที่เรียนหลักสูตรสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับ

ปริญญาโท โดยรวมและรายค้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านสถาบัน ค้านอิทธิพลทางสังคมและเศรษฐกิจ ด้านการเรียนเพื่อรู้ ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักศึกษาที่มีเพศ สถาบันที่สำเร็จการศึกษา ระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรีและเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทโดยรวมและโดยค้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมพร จิรพุทธิ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ผลจาก การศึกษาพบว่า ระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาคณะพัฒนา สังคม พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาคณะพัฒนาสังคม โดยรวม อよู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละค้านพบว่าแรงจูงใจด้านพัฒนาคณะพัฒนาสังคม โดยรวม อよู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละค้านพบว่าแรงจูงใจด้านพัฒนาตนเองมีค่าเฉลี่ย สูงสุด รองลงมาคือ แรงจูงใจจากคณะพัฒนาสังคมอよู่ในระดับมาก แรงจูงใจในด้านสังคมอよู่ ระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ยแรงจูงใจน้อยที่สุดคือแรงจูงใจด้านประกอบอาชีพ อよู่ในระดับ ปานกลาง ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาคณะพัฒนา สังคม คือ อายุ สถานภาพเป็นนักศึกษาสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ระยะเวลาในการทำงาน อาชีพ รายได้

สุปรียา สิทธิกุล (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ในวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา ผลการศึกษาพบว่า เหตุผลสำคัญที่สุดในการเลือกเข้าศึกษาต่อ คือความคาดหวังจะได้มีงานทำเมื่อเรียนจบ มีโอกาสในการประกอบอาชีพและ ได้รับการ ยอมรับ ส่วนข้อเสนอแนะ ควรเน้นการประชาสัมพันธ์ในด้านภาพลักษณ์และด้านอื่นๆ ที่มีผล ต่อการเผยแพร่ผลงานของวิทยาลัย ควรปรับปรุงในส่วนของบุคลากร ผู้สอนควรมีจิตวิทya เข้า ใจใส่นักศึกษามากขึ้น

สุนนิตย์ จันทร์ตรี (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับ ปริญญาโทระบบพิเศษของนิสิต ศูนย์พัฒนาการศึกษาอุดรธานี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผล การศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่าง นิสิตศูนย์พัฒนาการศึกษาอุดรธานี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ส่วนใหญ่ในหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตเป็นนิสิตชาย มีระดับอายุอยู่ระหว่าง 20-30 ปี มี สถานภาพเป็นโสด ประกอบอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ โดยรวมและเป็นรายค้านทั้ง 4 ค้าน อよู่ในระดับสูง โดยมีรายชื่อ ที่มีแรงจูงใจอよู่ในระดับสูงและมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรองลงมาในแต่ละค้านดังนี้ แรงจูงใจ

เพื่อต้องการเพื่อนใหม่ เพื่อให้มีโอกาสได้คุ้นเคยกับผู้ที่มีความสามารถในสาขาวิชาที่เรียน ต้องการให้ผู้อื่นได้รู้จักยอมรับ เพื่อให้ได้รับประโยชน์ทางสังคมบางประการเพื่อปรับปรุง ตนเองในด้านการเข้าสังคม ต้องการได้รู้จักกับเพื่อนค่าอาชีพ เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศการทำงาน บ้านหรือการกิจประจำวัน และต้องการให้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

นอกจากนี้นิสิตที่มีความแตกต่างในด้านเพศ อายุ และสถานภาพสมรส มี แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโดยรวมและทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน แต่นิสิตเพศหญิงมีแรงจูงใจ เข้าศึกษาต่อในด้านการเรียนรู้มากกว่านิสิตเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนิสิตที่มีอาชีพ ต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้าน 2 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งหมด

เจริญ โสดา (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิต ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการวิเคราะห์ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี โดยภาพรวม และรายด้าน พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี อยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านสังคม ด้าน สถาบัน ด้านอาชีพ และด้านพัฒนาตนเอง 2) ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน พนวณ 2.1) ด้านเพศ ด้านภูมิลำเนา พนวณ ว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันและมี ภูมิลำเนาต่างกันมีแรงจูงใจในด้านสังคม ด้านสถาบัน ด้านประกอบอาชีพ ด้านพัฒนาตนเอง และ โดยภาพรวมในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี 2.2) ด้านอาชีพ พนวณ ว่า นักศึกษาที่มีช่วงอายุต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ในด้านสังคม ด้านการพัฒนาตนเอง และ โดยภาพรวม ไม่ แตกต่างกัน ส่วนด้านสถาบันและด้านประกอบอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ ระดับ .01 2.3) ด้านสถานภาพการสมรส พนวณ ว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกันมี แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ด้านสังคม ด้านประกอบอาชีพ ด้านพัฒนาตนเอง และ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน แต่มีแรงจูงใจ ด้าน สถาบันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2.4) ด้านสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา ในระดับปริญญาตรี พนวณ ว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ในด้านสังคม ด้านประกอบอาชีพ และด้านพัฒนาตนเอง ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านสถาบันแตกต่างกันอย่างมี แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ในด้านสังคม ด้านประกอบอาชีพ และด้านพัฒนาตนเอง ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านสถาบันแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.5) ค้านหลักสูตรที่กำลังศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา พบว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในหลักสูตรแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ในด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านพัฒนาตนเอง และ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านสถาบันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2.6) ด้านการประกอบอาชีพในปัจจุบัน พบว่า นักศึกษาที่ประกอบอาชีพในปัจจุบันแตกต่าง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ในด้านสังคม ด้านพัฒนาตนเอง และ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านสถาบัน และ ด้านประกอบอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.7) ด้านรายได้ประจำต่อเดือน พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ประจำต่อเดือนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ในด้านสังคม ด้านพัฒนาตนเอง และ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านสถาบันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ด้านประกอบอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิจัยภายในประเทศดังที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยพบว่า ปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทที่พบมากมีปัจจัยดังนี้ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการสถาบัน หรือการยอมรับในสถาบัน ด้านการประกอบอาชีพหรือการพัฒนางานในอาชีพ ด้านสังคม และ ด้านหลักสูตร ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลทำให้ผู้เลือกศึกษาต่อใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกสถานที่ศึกษาต่อมากที่สุด

2. งานวิจัยต่างประเทศ

โลวิก (Lovik. 2004 : Abstract) บทความเรื่อง การเข้าใจปัจจัยด้านครอบครัวที่มีต่อระบบการศึกษาได้ก่อ大局เสริม ไว้ว่า มีปัจจัยอยู่หลายปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของนักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางด้าน หน้าที่การทำงานในอนาคต, คุณลักษณะส่วนบุคคล เช่น ความต้องการส่วนตัว, ประวัติของสถานศึกษา, การเงิน เป็นต้น แต่โลวิกได้เสนอว่าปัจจัยที่มีผลกระทบเป็นอย่างมากในการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของนักศึกษานั้นก็คือครอบครัว จากการศึกษาของโลวิก พบว่า การตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษานั้นมีผลมาจากการพื้นฐานทางครอบครัว ตัวอย่างเช่น ถ้านักศึกษาเป็นลูกคนเดียว ก็จะมีโอกาสในการศึกษาในระดับที่สูงมากกว่า นักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีลูกมากกว่า 1 คน นอกจากนี้ โลวิกยังได้ศึกษาถึงปัจจัยด้านการสมรส ว่ามีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหรือไม่ ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยแล้วนั้น โลวิก ได้สรุปว่า นักศึกษาที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี

แล้วแต่งานในทันทีจะมีเปอร์เซ็นต์ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าเดิม น้อยกว่านักศึกษาที่ยังไม่ได้สมรส

อลเลน (Allen, 2003 : Abstract) ได้ค้นคว้าวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลผลกระทบต่อการเป็นอยู่ของวัยรุ่นและได้สรุปปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาของนักศึกษาว่ามีด้วยกันหลายปัจจัย ด้วยกัน ดังนี้ 1) การอุ้มคลอด เอาใจใส่จากครอบครัว มีผลกระทบในด้านจิตใจ ทำให้นักศึกษามีความรู้สึกที่ดีปลดปล่อย และมีความต้องการในการศึกษาต่อ มากกว่านักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่ไม่ค่อยมีความเอาใจใส่ 2) ความสำเร็จจากผู้ปกครองศึกษาเดิม หากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่จบการศึกษาจากผู้ปกครองศึกษาเดิมด้วยคะแนนที่ดี มีแนวโน้มที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าเดิม มากกว่า นักศึกษาที่จบการศึกษาจากผู้ปกครองศึกษาเดิมด้วยคะแนนที่ต่ำ 3) ปัจจัยด้านการเงิน มีผลกระทบเป็นอย่างมากนักศึกษาที่ไม่มีปัญหาด้านการเงินจะมีแนวโน้มในการศึกษาต่อ มากกว่า นักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเงิน 4) ปัจจัยด้านข้อมูล個人資料 นักศึกษาที่ได้รับคำแนะนำจากผู้มีความรู้ที่ดี ก็จะมีแนวโน้มในการศึกษาต่อค่อนข้างมาก 5) ปัจจัยด้านที่อยู่อาศัย นักศึกษาที่มีที่อยู่อาศัยพร้อมแล้วนั้น มีแนวโน้มที่จะทำการศึกษาต่อมากกว่านักศึกษาที่ยังไม่มีที่อยู่อาศัย เนื่องจากนักศึกษาที่มีที่อยู่อาศัยแล้วนั้น ไม่จำเป็นต้องมาภักดิในเรื่องนี้ จึงมีเวลามากพอที่จะเตรียมตัวศึกษาต่อ และ 6) ความพอดีของสถานศึกษา จากการวิจัยของอลเลน พบว่า บางชุมชนมีสถานศึกษาไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา จึงทำให้โอกาสในการตัดสินใจศึกษาต่อลดลงไป 7) ความต้องการของชุมชนที่มีต่อนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาสูง 8) และสุดท้ายก็คือ บุคลิกภาพส่วนตัว ที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจ ที่จะศึกษาต่อ

Hairston (2002 : Abstract) ได้ทำการวิจัยหัวเรื่อง ครอบครัวมีผลกระทบอย่างไรต่อนักศึกษาอเมริกาในการตัดสินใจศึกษาต่อทางด้านการสอน ได้ศึกษาแล้วพบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวของนักศึกษาในสหรัฐอเมริกานั้นมีผลกระทบต่อการตัดสินใจในการศึกษาต่อเป็นอย่างมาก นอกเหนือนี้แล้ว ในปัจจัยด้านครอบครัวนั้นก็มีตัวแปรอยู่ด้วยกันทั้งหมด 5 ตัวแปร ที่มีผลกระทบ 1) ความต้องการที่จะมีส่วนรวมในสังคมของครอบครัว 2) ความต้องการของครอบครัวที่จะให้ศึกษาต่อในระดับที่สูงที่สุด 3) ความสามารถทางด้านการเงิน ที่จะสนับสนุนเงินทุนในการศึกษา 4) ครอบครัวเปิดเผย หรือ แสดงถึงความต้องการในการที่จะให้ศึกษาต่อ 5) ความสามารถในการปลูกฝังค่านิยมในการศึกษาต่อ

Houle (1961 : 15-16) ได้ศึกษาเรื่องจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่สหรัฐอเมริกา เมื่อปี ค.ศ. 1960 พบว่า ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจที่ต่างกัน โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) นาเรียนอย่างมีเป้าหมาย (Goal oriented) หมายถึงนาเรียน เพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้ และ

เพิ่มพูนความรู้ และทักษะด้านวิชาชีพหรือมาเรียนอย่างมีความหมาย โดยหวังที่จะนำความรู้ไปใช้กับหน้าที่การทำงานหรือในชีวิตประจำวัน 2) มาเรียนเพื่อต้องการเข้าร่วมกิจกรรม (Activity oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะชอบบรรยากาศของการศึกษา ชอบเข้าสังคม ต้องการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือต้องการมีเพื่อนหรือเพื่อขอข้อความ帮忙 โดยมิได้หวังที่จะนำความรู้ไปใช้แก่ปัญหาในชีวิตประจำวันแต่อย่างใด 3) มาเรียน เพราะต้องการที่จะรู้หรือเพื่อหาความรู้ (Learning oriented) หมายถึงมาเรียน เพราะมีใจรักเรียน ต้องการใช้ความสามารถในการเรียนที่มีอยู่ให้มากที่สุด โดยมิได้หวังที่จะนำความรู้ไปใช้กับชีวิตประจำวันแต่อย่างใด

จากการวิจัยต่างประเทศคังที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยพบว่า ผู้ที่จะเลือกศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นนั้น ได้รับอิทธิพลมาจากครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ ทั้งด้านการปลูกฝังค่านิยมใน การศึกษาต่อการเงิน และสังคมของครอบครัว นอกจากนี้ยังพบว่าตัวแปรที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อนั้นประกอบไปด้วย การพัฒนาตนเอง และการพัฒนาอาชีพเพื่อความก้าวหน้าในอนาคตอีกด้วย

จากแนวคิดทฤษฎีด้านแรงจูงใจและพฤติกรรมบุคคลนั้น ทำให้ทราบว่าบุคคลมีกลไกหรือกระบวนการของความต้องการและสนองตอบความต้องการเหล่านั้น โดยมีตัวกระตุ้นทำให้เกิดความต้องการซึ่งตัวกระตุ้นอาจหมายถึงความสำเร็จของชีวิต สังคม หรือแม้กระหงความก้าวหน้าในอาชีพ เป็นต้น ประกอบกับการศึกษาตัวแปรที่เป็นปัจจัยสำคัญใน การเลือกศึกษาต่อของงานวิจัยภายในประเทศและต่างประเทศ ทำให้ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับการวิจัยแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา โดยแบ่งแรงจูงใจออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ 1) แรงจูงใจด้านบริการการศึกษา 2) แรงจูงใจด้านสังคม 3) แรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพ และ 4) แรงจูงใจด้านการเรียนเพื่อรู้